

MALVIK BYGDEBLAD

Nr. 22

DESEMBER 1983

13. årg.

GOD JUL, hilsen Trine, 4 år

Fri spalte

Malvik skogeierlag

Til orientering kan vi opplyse om at Malvik skogeierlag består av 72 medlemmer som til sammen leverer ca. 7.500 m³ bartrevirke pr. år. Hvorav 4.700 m³ er skurtømmer som i sin helhet leveres til A/S Hommelvik Bruk. For å få et eksakt tall for året 1984, må vi innhente oppgaver fra leverandørene snarest mulig.

Tømmerleveranse 1984

Styret i Malvik skogeierlag ber om at tømmerleverandører som skal levere tømmer i 1984 melder dette inn for salg til skogeierlagets formann, Jon Leistad, 7563 Malvik, tlf. 07-97 61 25.

Innmeldingene bør gjøres snarest mulig og senest innen 31.12.83.

Malvik skogeierlag
Jon Leistad

Gull armlenke

funnet på Almenningen, nær Nybrodalen. Henv. tlf. 97 64 26.

Rettelse:

Bilde av gamle prester i Strinda og Malvik i siste nummer var utlånt av Kari Husby, Rota, Hommelvik.

Hommelvik Korforenings utlodning 28. okt.

1.gevinst, stereo kassettradio, vunnet på lodd nr. C-44, May Larsen, Obs!
2.gevinst, Walkman, vunnet på lodd nr. I-50. Askepott, M-24.

Sistnevnte gevinst er ikke avhentet, og kan fåes ved henvendelse til Oddmund Draveng, tlf. 97 10 27.

Selges

Atomic slalåmski 160 cm, Tyrotia bind. Nordica sko nr. 8 ½, Bukse 179 cl. Skøyter nr. 40.

Rossignol slalåmski 140 cm, Geze bind. Dynafit sko nr. 35, Bukse 155 cl. Pikeskøyter nr. 34.

Tlf. 97 05 48.

JULETREFEST

Velkommen til søndagsskolens julefest på Forbord bedehus 4. juledag kl. 16.00.

KOM OG BLI MED!

JULETREFEST

Helselaget/Sykepleieforeningen arrangerer den tradisjonelle julefesten for pensjonister og medlemmer i lagene.

Julefesten blir holdt i Samfunnshuset onsdag 4. januar kl. 17.00 (5).

Det blir gang rundt juletreet. Fosse og frue deltar. Musikk av Malvik og Mortensen. Bevertning og gratis inngang. Velkommen!
Styrene

Mulig tiltenkt

oppmerksomhet 2. jan. -84 frabes vennligst, men bestemt.

Reidar Sæther

En julehilsen

til slekt og venner.

Ruth og Torstein,
Rune, Birgitta, Cicilia

Malvik sykehjem

ønsker med dette å rette en hjertelig takk til Malvik sykehjem's støtteforening for den hjelp og støtte som er gitt for året 1983.

Ønsker samtidig alle medlemmer ei god jul og et godt nytt år.

Styrer

Vi takker

for den gode oppslutningen om lodd-salget og takker små og store loddselgere for innsatsen.

Betania Sykehjems
Velferdsforening,
Eila Brandsegg, form.

Vi ønsker

slekt og venner en god jul, og et godt nyttår.

Hilsen
Eli, Jan, John-Eric og Anita Willum
HC 2, Box 223, Krumville, N.Y.
U.S.A. 12447

Møblert hybel

søkes fra 1. jan. -84, strekningen Hundhamaren — Hommelvik, frem til sommeren.

Anne Tone Gausdal, tlf. 97 01 41
e. kl. 16.00.

Dagamma ledig, Grønberg

Jente, 20 år, søker dagmammapjobb fra jan. -84. Har selv en gutt på 4 mnd. Turid Hervik, tlf. 97 08 95.

Dagamma/praktikant

ønskes fra 3. jan. Må komme hjem. Lise Øwre, Motrøv. 5, tlf. 97 04 05.

STØTTEKONTAKTFAMILIE

Sosialkontoret søker støttekontakt for ei jente på 11 år med psykisk funksjonshemming, 5 timer pr. uke.

For flere opplysninger, henvende Dem til kurator Jan Rynning, Malvik Sosialkontor, tlf. 97 05 11.

Sosialsjefen

LEDIG Plass på ALDERSPENSJONÆRAVDELING

Søknadsfrist 30. desember 1983

Malvik sosialstyre skal tildele én ledig plass på alderspensjonæravdelingen som er knyttet til Malvik Sykehjem.

Avdelingen består av 6 plasser i alt. Alle har enerom.

Bespisning i sykehjemmets matsal.

Pensjonæren må være selvhjulpel, men vil etter behov få hjelp av egen hjemmehjelper som er engasjert ved avdelingen.

Betaling i henhold til gjeldende retningslinjer.

Søknad med opplysning om navn, alder, pårørende, helsetilstand og boforhold stiles til Malvik sosialkontor, 7550 Hommelvik.

Spørsmål kan rettes til kurator Jan Rynning.

Sosialsjefen

Redaktør for bladet:

KRISTIAN NYGAARDSVOLD, 7550 Hommelvik — Telefon 97 02 52
KARL CHR. HAUGEN, Lykkev. 15, 7560 Vikhamar — Telefon 97 73 75

Bestilling av abonnement til utenbygds- og utenlandsboende sendes Malvik kommunekasse, 7550 Hommelvik, hvor også kontingenten, kr. 50,— pr. år, innbetales forskuddsvis. Postgironr. 5 92 33 05.

Formann i bladstyret:

JOHAN FJESETH, 7550 Hommelvik

Trykk: J. Christiansens Boktrykkeri, 7000 Trondheim - Tlf. (07) 52 69 60

Kulturprisen til Aksel Aamo

Ved en tilstelning fredag 9/12. ble Aksel Aamo (64) tildelt Malvik kommunes kulturpris for 1983.

Aamo fikk prisen for sitt innsatsfylte arbeid blant idrettsungdommen i Malvik. I 40 år har Aamo nedlagt et enormt arbeid på denne sektor. Kulturprisen ble overrakt av formannen i kulturstyret, Thorleif Brattvold, som ga en rede-gjørelse for Aamo's innsats gjennom årene.

Aamo sa i sin takketale bl.a. at han så prisen som et tegn på at idrettsarbeid og forebyggende arbeid blant ungdom nå var akseptert som kulturbegrep, og han tok prisen som et tegn på anerkjennelse for det enorme arbeid idrettsbevegelsen utfører blant ungdom.

JULEKONSERT i Hommelvik kirke

3. juledag kl. 17.00.

Medvirkende:

Hommelvik Skolekor
Hommelvik Korforening
Hommelvik Juniorkorps
Hommelvik Seniorkorps

Arr.: Samarbeidskomitéen

JUL

og Nyttårsfeiring står for døra. Hektisk virksomhet i by og bygd, i alle hjem. Forventninger preger både ung og gammel. En forventning om noe godt og fredfullt. Ro og harmoni — fred mellom mennesker, kombinert med hektisk handling av gaver — mat og drikke. I jula skal vi kose oss, riktig slappe av, være snille og gode — gå i kirka og høre juleevangeliet, glemme alt vondt. Jo da, det er **freden** som hersker. Slik er det — slik er vi vant med det.

Burde vi kanskje nettopp i jula stoppe opp litt — se oss rundt. Er det et realistisk bilde vi har? Er det virkelig fred og harmoni som hersker mennesker imellom i verden? Er det ikke bare vi, på vår lille del av Moder Jord, som er privilegerte, som lever på en plass der ingen nød hersker.

Bør vi kanskje sende, i alle fall noen tanker, til folk i den 3. verden som dessverre heller ikke i år får smake juleribba, mens vi, gode og mette, døser hen i godstolen etter julemid-dagen.

Fred på jorden, hører vi, mens våpnene tordner i Mellom-Amerika, i Midt-Østen, i Asia, mens Polens og Afghanistans folk undertrykkes. Situasjoner fjernt fra vår virkelighet, heldigvis. Tar vi fellesferie fra vårt engasjement mot krig, undertrykking og hungersnød i jula?

Med oppriktig ønske om en fredfull jul.

Karl Chr. Haugen

GOD JUL OG GODT NYTTÅR

ønskes til alle leserne av Bygdebladet både i inn- og utland.

Redaktørene

Jøssåsens Venner

minner om oppførelsen av hyrdespillet om Kristi fødsel som oppføres i Hommelvik kirke, søndag den 18. desember kl. 17.00.

Malvik Husflidslag

holder 2 nye kurs i «Lappeteknikk» ved Vivi Bast Sæthre.
Kurs I starter mandag 30/1-84.
Kurs II starter onsdag 1/2-84.
Kursene går over 4 kvelder fra kl. 18.30 til 21.30 på Vikhamar skole.
Påmelding til Aud Molde Spets, tlf. 97 09 91.

Malvik Høyre

avholdt årsmøte 28.11.83 i Ytre Malvik Samfunnshus.
Malvik Høyres styre vil i 1984 bestå av:
Forkvinne: Ellen Brox
Nestformann: Finn T. Nilssen
Sekretær: Berit Frost
Styremedl.: Inger Jensen, Per Walseth
Kasserer: Aase Aune
Revisorer: Per Nilsen, Hans Nergård
Studieleder: Roy Strand
Fra Malvik Unge Høyre: Irén Bauge.
sekr.

Bakken bedehus

I siste nr. av bygdebladet står det et bilde av Bakken bedehus med teksten: «Bakken bedehus har fått sin dom, det skal rives.»

På grunnlag av nevnte ordlyd har undertegnede og mange med meg stilt seg følgende spørsmål. Hvem har avsagt en slik dom og på hvilke grunnlag? Er det gjort noe for å bevare huset, event. tatt opp med lokale foreninger, organisasjoner, kulturstyret i kommunen, etc. om en fremtidig drift av huset.

Etter de rykter som går skal huset rives da det ikke foreligger midler til dekning av nødvendig utgifter. Spørsmålet er da om laget har brukt de eksisterende muligheter ved å søke om tilskudd?

Hvis det sittende styret som har avsagt denne dommen over et av bygdens minnemerke ikke føler at de ikke har mere å gi av ressurser, hvorfor da ikke overlate roret til de som vil bevare huset og bruke det, og det er sikkert mange både innen og utenfor Bakken skolekrets.

Det skulle være ønskelig med en nærmere redegjørelse fra dem som har avsagt denne dommen.

Innbygger i Bakken skolekrets

God jul

og et riktig godt nyttår ønskes til slekt og venner.

Aagot Johansen, Nittedal

St. Luciaaften, Vidarhall

Alle er hjertelig velkommen til en liten førjulskos søndag den 18. desember kl. 17.00.

Salg av kaffe og kaker m.m.

Det blir også nisseoppreden.

U.L. Vidar

Hyggekveld — friidrett

HIL's friidrettsavdeling arrangerte hyggekveld for utøvere med familie og interesserte på ungdomsskolen onsdag den 16/11. Frammøte var godt, ca. 100 barn og voksne var tilstede.

Innsatspremier for 1983 — en pokal som skal vinnes 2 ganger — ble tildelt:

<i>Jenter:</i> Sissel Nevermo	1. gang
<i>Gutter:</i> Frank Bjørkli	1. gang

I løpet av 1983 er det satt 20 nye klubbrekorder, hvor det ble utdelt 8 pokaler med inngraving. Disse gikk til

Sissel Nevermo	2 rekorder
Randi Klokkehaug	2 »
Ole Bernhard Øwre	1 »
Magnus Grendal	4 »
Steinar Bakken	2 »
Frank Bjørkli	4 »
Jarle Renå	1 »
Rune Spets	1 »

Dessuten ble det satt 3 nye rekorder i stafett herrer.

Utdeling av diplomer til stafettlag og premiering av klubbmesterskapet på Øya i høst ble også foretatt.

Rolf Larsen ble overrakt en blomsterdekorasjon som takk for mangeårig arbeid innen friidretten og som medlem av utvalget, de siste år som kasserer.

Blomster med takk for utmerket spekkertjeneste ved friidrettsstevnene ble tildelt Helge Øwre.

Arild Dahl ble valgt som ny nestformann for 1 år.

Støtteforeningen sørget for god mat og drikke. Det var visesang av Gjermund Weisetaune, filmframvisning og utlodning.

Ialt en vellykket kveld og friidrettsutvalget vil benytte anledningen til å be befolkningen ta vel imot selgere av Idrettskalenderen for 1984 i løpet av desember måned.

Friidrettsutv.

Musikkundervisning for voksne?

Mange av oss som har barn på musikk-skolen eller som er med i korps går rundt med en liten musiker i maven. Noen har spilt i skolekorps i fordums dager, andre har av forskjellige årsaker ikke hatt anledning til å lære å spille. Årsakene kan være mange, noen steder var det rene guttekorps hvor jenter ikke slapp til, andre steder var det ikke korps i det hele tatt. Og musikkundervisninga på skolen var stort sett ikke særlig givende, det nærmeste vi kom et musikk-instrument den gang var et piano og dette var lærerens «eiendom».

Tilfeldigheter eller ikke, man slår seg ned i Malvik hvor det synges og spilles året rundt og det er vel omtrent umulig ikke å bli påvirket.

Ungene vokser til; og musikk-skole, korps og kor står med åpne armer med tilbud om undervisning og samspill. Så blir det øvelser og konserter, og vi sitter der med en liten klump i halsen, både for dem som spiller og litt for oss sjøl som ikke har hatt sjansen til å lære dette.

I stille stunder kanhende vi tar frem avkommets instrument og prøver å få til noen toner.

Så granskes vedtektene til Malvik Kommunale Musikk-skole, kanskje kan det være en mulighet til å få undervisning der? Aldersgrensa er 14 år — man er 2 x 14 — men er villig til å betale dobbelt opp og dessuten låne instrumentet til avkommet, og sender inn søknad om opptak.

Men så var det dette med vedtekter og statsstøtte osv. og dermed ble det avslag (med medfølelse, tror jeg) fra MKM.

Så får man se at Malvik Friundervisning starter opp med tilbud om musikkundervisning, og da er veien til telefonen kort. Endelig! Men så var det dette med at det må være minst 5 deltagere for at kurset skal komme i gang (lov om voksenopplæring) — og dermed er man like langt.

Løsningen måtte da bli privatundervisning, og nå ser det ut til å ordne seg.

Men underveis har mange tanker meldt seg. Hvorfor er det så vanskelig for oss voksne å få musikkundervisning?

Vi har muligheter til mange forskjellige kurs, både hobbykurs og kurs med tanke på videreutdanning i forbindelse med yrke/karriere. Ikke noe er vel galt i dette, men det er noe som kan kalles livsstandard/kvalitet også. Uten å komme nærmere inn på dette, tror jeg mange av oss går med følelsen av å ha gått glipp av noe vesentlig: nemlig å ha lært å spille på et musikk-instrument, både i samspill med andre eller for oss sjøl.

På årsmøtet til Malvik Kommunale Musikksskole sa rektor at voksne kunne sende inn søknad til musikksskolen for å få en oversikt over behovet over musikkundervisning for voksne. La oss gjøre det!

Jeg har vært i kontakt med en del foreldre til barn i Vikhamar og Saksvik skolekorps og det ser ut til at mange er interesserte i et foreldrekorps eller lignende. På grunnlag av dette bør vi komme sammen og drøfte mulighetene til musikkundervisning og eventuelt foreldrekorps.

Alle interesserte (ikke bare de som er knyttet til Vikhamar og Saksvik skolekorps) kan henvende seg til: **Kirsten Gjervan, tlf. 97 70 97.**

I et senere bygdeblad skal vi avertere tid og sted for å komme sammen.

K. Gj.

I datateknikkens tid

Det er med stor glede jeg nå kan iaktta den iver og pågang som hersker innen kommunen for å systematisere sine innvånere ad datateknisk vei. Ikke minst er kommunens taleorgan «Malvik Bygdablad» foregangende i så henseende.

Det må etter undertegnede mening gi våre pensjonister en formidabel trykksfølelse dette at de nå endelig blir matet inn i databank, samt bygdeblad v.h.a. ett tosifret tall. Det skulle derved bli svært enkelt å finne riktig person til riktig tid og sted (om han da ikke er på tur).

Etter hva en har forstått så skal også kommunen etterhvert la seg avfotografere og utdeles et nummer, men dette lar seg visstnok ikke skje før tallet blir 3-sifret. (datateknikkens problemer) Så en får derfor smøre seg med en smule tålmodighet i så henseende.

Det som kanskje kan sies å være det svake ledd ved en sådan datalagring vi her er vitne til, må vel være å huske den enkeltes nummer. Spesielt gjelder det å holde hodet kaldt under alle de «kallaser» som måtte bli å finne sted på det blivende eldresenter i «brukesgården».

Det var kanskje en idé om hver enkelt tok utklipp fra nevnte side i bygdebladet i snor rundt halsen. Dette ville utvilsomt lette en del på problemene i en overgangstid.

Videre bør nummeret taes inn i telefonkatalogen i nummerisk rekkefølge under bokstaven P for pensjonist.

Men, men, tidene forandrer seg — og da så

Teodor

MALVIK PENSJONISTFORENING

Julemøte
på Vikhamar Samfunnshus.

Onsdag den 21. des. kl. 10.30.
Sang og gang rundt juletreet.
Luciaopptog. Julenissen deler ut gaver.

Kjell Fosse leser Juleevangeliet.
Ved pianoet: Mildrid Vold.
Vi smaker på julematen. Trekking av det store Julelotteriet. Verdi kr. 3.000,—.

Julemøte
på Eldresentret, V. Vestre.

Onsdag den 28. des. kl. 10.30.
Vi synger julesanger.
Henry Røsæg taler og synger.
Ved pianoet: Marian Røsæg.
Det serveres: Juletallerken.

Styret

Malvik Husflidslag

ønsker sine medlemmer en god jul og et godt nyttår. Vi takker også medlemmene og kundene for god oppslutning om julemessene.

Følgende lodder ble trekt på julemessens utlodning.

1. nr. C 16 blå — Remen
2. nr. N 27 gul — G. Breivold
3. nr. N 54 gul — Marte Kristensen
4. nr. C 25 blå — Gjervan
5. nr. N 40 rød — Oddbjørg Berg
6. nr. N 41 rød — Oddbjørg Berg
7. nr. C 52 blå — Ted Sæther.

Gevinstene er levert vinnerne.

Psykiatrisk sykepleier i hjemmesykepl.

Fra og med 1/8-83 ble det opprettet en midlertidig stilling i hjemmesykepl. i Malvik kommune, — da helst med bakgrunn i psykiatrisk sykepleie. Vi er 2 sykepleiere som deler denne stilling.

På grunn av desentralisering av helse-tjeneste, er hjelpeapparatet rundt omkring i kommunene bedre utbygd med bl.a. hjemmesykepl.

Psykiatrien har også utviklet seg i tråd med dette. Flere institusjonsplasser er nedlagt og liggetiden pr. pasient på institusjonene er redusert. Dette skyldes ikke bare økonomiske grunner. Man har etterhvert erfart at ulike behandlings-

tiltak iverksettes i miljøet hvor pasienten opplever sine aktuelle problemer, heller enn i den relativt fredelige, men kunstige sykehusatmosfære.

Behovet for psykiatrisk sykepleie i hjemmesykepl. har derfor meldt seg i flere kommuner. Sandnes kommune i Rogaland har hatt en slik stilling siden 1978.

Hva er psykiatri?

Det er flere definisjoner, men med enkle ord kan man si følgende:

Psykiatri er den gren av medisinen som beskjeftiger seg med mennesker som har forstyrrelser i sitt sjelsliv. Med dette mener man at det foreligger hos den enkelte både en sykkelig forandret oppfatning av sin egen person og en forstyrrelse av sitt forhold til andre mennesker.

Pasienten opplever dette som en smertefull fornemmelse av at han er annerledes enn før på mange vis.

Hans tanker er ofte preget av angst, uro, aggressivitet eller tilbaketrekning. Forholdet til andre mennesker blir problemfylt og miljøet omkring kan fortone seg ofte usikkert og endog truende og uvirkelig. De sjelelige sykdommer omfatter et vidt register fra de aller letteste nervøse plager, til mere alvorlig invaliderende sykdommer. Vi kan alle få en psykisk lidelse, hvis påkjenningen blir for stor. Hvor mye den enkelte tåler av påkjenning er individuelt.

Hva kan f.eks. en psykiatrisk sykepleier bidra med — da i samarbeid med pasient, pårørende, lege eller andre hjelpende instanser?

Vi fungerer som et tilbud som pasienten kan dra nytte av for å kunne klare seg bedre som f.eks. i hjemmet, arbeid og skolesituasjonen.

1. Vi kan være med å kartlegge en situasjon, og utarbeide en målsetting. Samtidig være et bindeledd for de ulike hjelpeinstanser som f.eks. lege — institusjon.
2. Hjelp til å strukturere dagen. F.eks. dette å kunne mestre de daglige gjøremål — slik at tilværelsen kan bli mere meningsfylt.
3. Oppfølging av ulike treningsopplegg som bl.a. kan man ha som mål å styrke selvtilliten, eller redusere event. angst for spesielle situasjoner, f.eks. samværsangst eller angst for bruk av ulike kommunikasjonsmidler.
4. Hjelp til å administrere forordret medisin.
5. Støtte/veiledning til pasient/pårørende.

Som sykepleier er det viktig å kunne se menneskene i sin helhet — slik at vi ikke ensidig ser bare på de psykiske aspekter, men også på de fysiske.

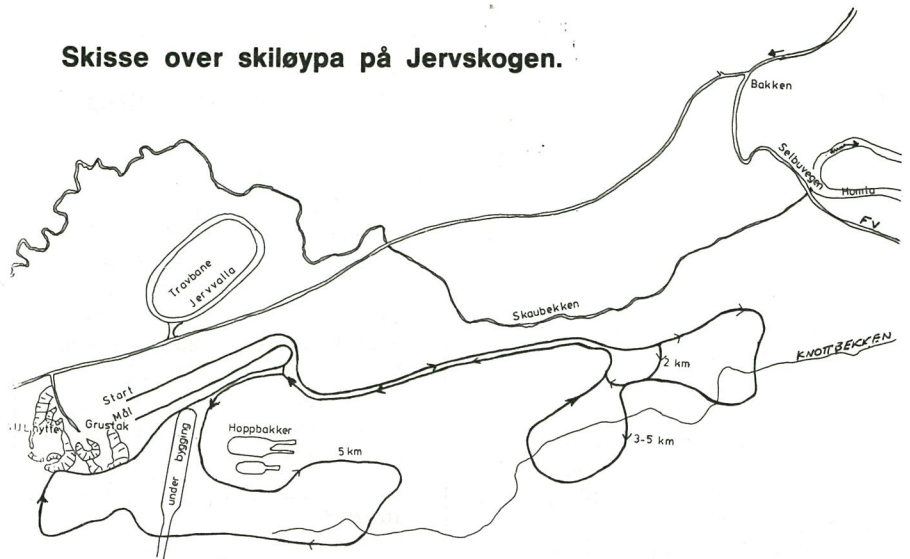
Britta Haug, Ingeborg Svendgård

Skiløype – Jervskogen

Etter stor dugnadsinnsats gjennom hele høsten, står nå en 5 km løypetrasé ferdig til bruk på Jervskogen. Løypa er et hold i utbygginga av skisentret.

Kartskissen viser løypetraséen, mens bildene viser en del av dugnadsgjengen på en av de siste dugnadsdagene før løypa var klar. Ski-gruppa i HIL har stått for arbeidet, godt hjulpet av enkelte frivillige.

Skisse over skiløypa på Jervskogen.

FEST

på Ivermoen, 4. juledag.
Musikk ved Bjerkens.

Arr.: N.L.

Malvik Travlag

arrangerer julefest på Ivermoen 2. juledag kl. 20.00.

Fin musikk — gammel og ny.

UTVIDET ÅPNINGSTID VED VIKHAMAR POSTKONTOR JULEN -83

Fra 12/12 t.o.m. 23/12-83 har vi følgende åpningstider:

Mand.-fred.	kl. 09.00–17.00
Lørdag	kl. 09.00–13.00
Juleaften	kl. 09.00–13.00
Nyttårsaften	kl. 09.00–12.00
27/12 t.o.m. 30/12-83	kl. 09.00–15.00

*Hilsen postbestyreren,
Vikhamar Postkontor*

1973 Malvik Skolekor 1983

JUBILEUMSKONSERT

i Ytre Malvik Samfunnshus fredag 13. januar klokka 18.00.

Medvirkende: Sakshaug Barnekor
Hommelvik Skolekor
Malvik Skolekor

Beverting. Loddsalg. Gratis inngang.
Alle er hjertelig velkommen!

Styret i Malvik Skolekor

LÆRERVIKARIAT HOMMELVIK UNGDOMSSKOLE

Malvik grunnskole har ledig vikariat for lærer fra 13.02.84 til 17.06.84. Undervisningen foregår på Hommelvik ungdomsskole og omfatter bl.a. engelsk, samfunnsfag og norsk på 7. og 8. klassetrinn. Søkere med tilleggstudning i engelsk vil bli foretrukket.

Søknad sendes Malvik skolestyre, 7560 Vikhamar innen 13.01.84.

Skolesjefen

KONKURRANSER

Husker du noe av dette:

- Hvem vant 100 m herre under OL 1980?
- Hvem vant 400 m kvinner under OL 1980?
- Hvilke 2 distanser i langrenn vant Nikolaj Simjatov under OL 1980?
- Hvem vant 1000 m skøyter for herrer under OL 1980?
- Hvilke nordmenn tok gull under vinterolympiaden 1980?
- Hvor mange bronsemedaljer tok Norge under OL 1980?
- Hva er verdensrekorden i friidrettsen 100 m?
- Hvem ble norgesmester i 50 km langrenn 1982?
- Hvem er dette: Holmenkollmedaljen 1975, Morgenbladets gullmedalje 1973, vant 15 km i Lahtispelen 1981-82, 5 kongepokaler og utgitt boka GULL OG GLIPP i 1980? Trønder *Oddvar Brå*
- Hvem vant sprintverdensmester på skøyter for kvinner 1983?
- Hvor mange distanser vant Andrea Schöne DDR i siste VM all round?
- Hvor mange EM-titler har Jan Egil Størholt?
- Rolf Falk Larsen ble norgesmester på skøyter 1983. Hvilke distanser vant han?
- Hva er verdensrekorden på 500 m skøyter?
- Hvem er dette? Født i Trondheim 1. jan. 1945, europamester 1978-79, sølv i 1980 og 1982, norgesmester tre ganger og utgitt bok om å være i fyr og flamme (1981)
- Hvem er dette? født 6. aug. 1955, verdensmester i Oslo 1982, sølv i lagkonkurransen samme år, 5 kongepokaler, holmenkollmedaljen 1983 og mange norgesmesterskap. Medlem av Mo Skilag.
- Hvem er dette? Født i Hurdal i 1958, vant NM stor bakke 1981 og normalbakke 1982, ble nr. 2 i verdenscupen 1981 og i den tysk-østeriske hoppuken 1982. Ikke på elitelaget 1983/84
- Hvem er dette? Født 8. februar 1955 i Halden, 65 landskamper (1. jan. 1983), har spilt for Raufoss, Rosenborg og Moss
- Hvem er dette? Født i Odda i 1959, nordisk mester på 400 m fri og 400 m medley 1977, 64 norgesmesterskapstitler og 4 kongepokaler
- Hvem er dette? Født 6. juni 1956. Utgitt boka Mitt liv som tennisspiller 1981, vunnet det franske mesterskapet seks ganger, vunnet det uoffisielle VM på gressbane flere ganger. Proff fra 1973. *Yasuyuki Yoshi*

Visste du at:

- Mr. Werner Erhard fra California har verdensrekord i å skrive julekort. I desember 1975 sendte han 62.824 kort.
- Verdens minste julekurv som er laget av vanlig glanspapir og uten pinsett eller andre hjelpemidler måler 1.25 x 1.15 mm. Hanken er 0.27 mm bred og 2 mm lang. Mester for dette er Jan Hygen.

KOMBINASJONSOPPGAVEN MED STORTINGSREPRESENTANTER I SØR-TRØNDELAG

Hvem Hva?

Hvilke opplysninger tilhører hvem? Kombinér med én bokstav.

- Kjell Helland, Arbeiderpartiet
 - Liv Aasen, Arbeiderpartiet
 - Marit Rotnes, Arbeiderpartiet
 - Jostein Berntsen, Arbeiderpartiet
 - Magnar G. Huseby, Høyre
 - Gunvor Schnitler, Høyre
 - Harald Ellefsen, Høyre
 - Jens P. Flå, Kr. folkeparti
 - Arent Henriksen, Sos. venstreparti
 - Johan Syrstad, Senterpartiet
- A. Født 5. februar 1943 i Rennebu, småbruker og politiker, agronom, kommunestyrerepresentant 1971-79, stortingsrepresentant fra 1977.
- B. Født 11. desember i Oslo, cand. jur., politiadjutant, bystyrerepresentant 1977-78, fast på stortinget fra 1983. Redaktør av Politiembetsmennes Blad fra 1980.
- C. Født i Oslo i 1928, sosialsjef i Åfjord og medlem i kommunestyret der fra 1976. Stortingsrepresentant fra 1981.

D. Født i Åsen 14. des. 1928, kommunal tjenestemann, ansatt i Trondheim elektrisitetsverk 1952-79, kommunalråd fra 1979, medlem av bystyret fra 1968. Stortingsrepresentant fra 1981.

E. Født 13. februar 1923 i Rennebu hvor han er gårdbruker, ordfører 1960-65 og 1968-73. Stortingsrepresentant fra 1973.

F. Født i Melhus 29. mai 1940, første postbetjent, medlem av bystyret 1971-75, stortingsrepresentant fra 1973.

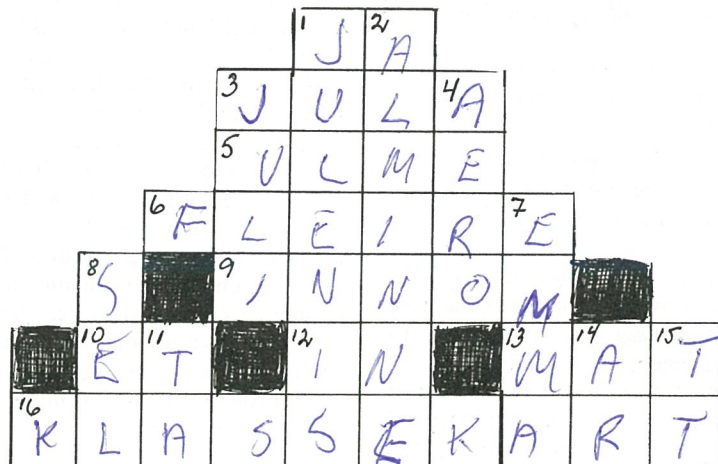
G. Født i Leksvik 8. januar 1930, lærer, medlem av bystyret 1971-79, i formannskapet 1976-79, stortingsrepresentant fra 1977.

H. Født 21. sept. 1928 i Bergen, lærer, medlem av Kongsberg bystyre 1956-59, av Trondheim bystyre 1960-63, stortingsrepresentant fra 1969.

I. Født 3. febr. 1924 i Meldal, bonde, medlem av kommunestyre 1956-75, formann i sitt politiske parti på fylkesplan 1960-66, møtte i stortinget som varamann fast 1968-71 og 1972-73. Stortingsrepresentant fra 1977.

J. Født 8. sept. 1946 i Kines i Sørfold, instituttssjef i Norsk Voksenpedagogisk Institutt fra 1980, medlem av bystyret fra 1979, stortingsrepresentant 1973-77 og fra 1981.

BARNEKRYSSORD

VANNRETT

- Svarord
- Høytida
- Gløde
- Noen mere, nynorsk
- Ikke utom
- Spis
- Tall, omvendt
- Ribbe og pølse
- Eleversikt
- Svein Lange
- Ikke
- Dårlig karakter
- Ulf Henriksen
- To like
- s -, naboe

LODDRETT

- Hodeplagg
- Til vanlig
- Måned
- plan
- Fru Oluf
- Sjødyr
- Stjel
- Flatemål
- Tor Trosterud

SKYTTERFEST 1983

Malvik skytterlag holder den tradisjonelle skytterfest 3. juledag på Vikhamar samfunnshus.

Musikk av Arnsteins.
Malvikmesterskapet i polsdans.

Bordbestilling på **Løkka Bilservice**,
20.-21. des. mellom kl. 17-19.

Malvik skytterlag

Fotballavd. H.I.L. årsmøte 8.11.1983

Disse ble valgt:

Form.: Gunnar Gnudsen (ikke på valg)
N.form.: Helge Brobak (2 år)
Skr.: Torbjørn Hammer (ikke på valg)
Kasserer: Viola Svendsen (2 år)
Styremedl.: Pål Haugen (1 år)
Varakvinne: Toril Eriksen (1 år)
Oppmann senior: Øivind Kristiansen
Oppmann junior: Jon Eidem

Vedtak gjort på årsmøte: Dersom treningsavgiften til fotballavdelingen ikke blir betalt etter 3.gangs purring, øker avgiften med 50 %.

Vi vil også nevne at ingen er spilleberettiget før kontingenten til H.I.L. er betalt. Det menes her familiekontingent eller enkeltstående medlemskap i Hovedlaget.

Ut fra beretningen for de forskjellige avdelingene kan man trekke følgende konklusjon:

Det er i alt tatt 8 pokaler i forbindelse med div. arrangement og cuper. Svein Arild Ressel og Viggo Bakken fikk til delt lagets vimpel for deltagelse på krets laget for gutter og smågutter. Videre ble det overrakt blomster fra styret til enkeltpersoner for fin innsats for laget i sesongen.

Vi vil i et senere nummer av bygdebladet komme med opplysninger om lagledere etc. Fotballavdelingens styre vil også benytte anledningen til å takke laglederne og spillerne for godt samarbeid i året som har gått, samtidig vil vi ønske alle en riktig God Jul og et Godt Nytt år.

Med hilsen
fotballavdelingen
Gunnar Knudsen

Riktige svar:

I	—	01	D	—	5
J	—	6	A	—	4
E	—	8	C	—	3
B	—	7	H	—	2
G	—	9	F	—	1

«Old-boys»-fotballen i Vika

Etter at gammel-gutan i Vika har vært gjennom sin første sesong som old-boys spillere er det naturlig å trekke en rask konklusjon av erfaringen:

«Vi syns de herre va arti!»

I motsetning til det som vi vanligvis forbinder med seriefotball etterhvert — treningstakikk og kanskje litt nøye alvor — er old-boys-fotball en utmerket kombinasjon av trim, fotball og sosialt samvær.

Vi tar det ikke for høytidelig om det blir et tap en gang i mellom, men synes selvfølgelig det er artig å vinne, så treninga blir lagt opp deretter. Slit litt en gang i mellom, men tar det stort sett etter eget behov.

I vår første sesong møtte vi bl.a. gammel-kara hos Rosenborg. De som i 60- og 70-åra høstet så mange triumfer på fotballbanen måtte finne seg i å ta til takke med 0-1 mot oss. Da var det ikke fritt for at «gutongen» vente tilbake et øyeblikk i en foreldet fotballkropp. Men det har vært litt andre veien også. Enkelte kamper har det til og med vært vanskelig å klare å stable 11 stk. på banen. Da var det fint å ha et sporty publikum å ty til. Vi har faktisk vært i den situasjon at vi har måttet få med oss en eller flere publikummere for å stille fullt lag ved et par anledninger.

Så folkens, dere forstår vel at her går ikke verden under om vi ikke topper tabellen når status gjøres opp. Sølv — eller 4.plass som det ble i årets serie — er ikke nederlag for oss.

Når treninga nå kommer igang tirsdag 10.1. kl. 19.45 — etter at vi har fordøyet ribba og surkål'n — forstår dere vel at det er plass for alle på våre treningskvelder. Vi har også mulighet til å samles i bassenget og i badstua til en avslappende nedtrapping etter treninga.

Gamle og «nye» old-boys ønskes velkommen til en ny sesong med:

«Gla-fotball i et sosialt miljø!»

Vi tror du vil trives!

R.S.S.

FESTANNONSE

Vi minner om fotballavdelingens fest i Folkets Hus 2. juledag.

Musikk av The Saunters.

Spiller fra 20.00—01.00.

Velkommen.

Fotballavdelingen

MALVIK I.L.

har holdt årsmøte. Av beretningene framgår det at 1983 har vært et aktivt år som på mange måter har vært preget av lagets 50-årsjubileum. Laget har nå over 2000 medlemmer, men store problemer med å skaffe tilfredsstillende treningsforhold for alle lagets utøvere. Savnet av idrettshall og idrettsanlegg i Ytre Malvik er stort, og idrettslaget håper dette kommer i aller nærmeste framtid. Med hell har Malvik i.l. for første gang stått for driften av Vikhammerløkka campingplass.

Årsmøtet vedtok å opprette nye avdelinger for Free-Style og Brettseiling. Det ble også vedtatt at avdelingene heretter skal avvikle egne årsmøter.

På årsmøtet ble Steinar Brekkan til delt utmerkelse for to NM for junior i banesykling. Kjell Reitan fikk overrakt skistatuetten. Lagets populære mangeårige formann og æresmedlem, Aksel Aamo, ble gjenvalgt som formann, mens det dessverre ikke lyktes å få valgt kasserer. Etter valget får styret følgende sammensetning:

Formann: Aksel Aamo, sekretær: Ole G. Kjosnes, styremedlem: Karl O. Bjørnstad, Friidrett: Hilmar Knudsen, Orientering: Eigil Sørli (ny), Fotball: Jostein Bjørnaas (ny), Svømming: Sylvia Nøsen, Ski: Einar Strømsnes, Ishockey: Guttorm Helgeton, Håndball: Ola Rønning, Trim: Tore Søreide, Turn: Anne B. Belboe, Brettseiling: Wilhelm Dahl, Free-Style: Knut Radman.

Malvik ligningskontor

Skattekortene for 1984 sendes ut i nærmeste dager. De som mener at det fastsatte skattetrekk ikke vil samsvare med påregnelige inntektsforhold m.v., bes straks ta kontakt med ligningskontoret for eventuell retting av skattekortet.

Skattytere som får utskrevet terminskatt (stort sett næringsdrivende), får tilsendt forskuddsskattesedler noe senere. Her er det også av betydning at den enkelte skattyter ikke venter med å kontakte ligningskontoret dersom utskrivningen menes å bygge på uriktig grunnlag.

Ellers vises til kunngjøring fra sentralt hold i dagspressen.

T. Flægstad:

Våpen brukt i vikingtida

Vikingene var flinke i våpenbruk. Det var en del av dagliglivet, både heime og ute. Utvalget av våpentyper var nokså begrenset og kan ikke sammenlignes med hva vi har i vår tid. Av nærkampvåpen var øks, sverd og spyd de vanligste. Var avstanden til fienden stor, var det pil og bue og kastespyd som var mest brukt. Kastemaskiner kan vi også lese om. Der var «ammunisjonen» for det meste stein.

I Snorres kongesagaer finner vi en del personlige våpen med egennavn.

Sverdet **Kvernbit** er vel det mest berømt. Dette våpenet fikk Håkon Adalsteinsfostre som gave av sin fosterfar, kong Adalstein i England. Både hjaltet og håndtaket var av gull. Det var med dette sverdet Håkon kløvde en kvernstein inn til øyet. Snorre sier at dette er det beste sverd som noen gang er kommet til Norge, og Håkon hadde det til sin dødsdag. Håkon falt i slaget ved Fitjar, men før det skjedde, fikk Øyvind Skrøya smake **Kvernbit**. Slik skildres det i Snorre: «Kongen tok sverdeti begge hender og hogg til Øyvind midt i hjelmen og kløvde hjelmen og hodet helt ned til akslene.» Endå et navngitt sverd ble brukt i dette slaget. Det var Toralv den sterke Skolmsson som kjempet ved kongens side med sverdet Fotbrei. Navnet sier nok noe om fasongen på det våpenet.

Neite

Olav Haraldsson bar dette sverdet i slaget på Stiklestad. Det var et veldig skarpt våpen. Håndtaket var omviklet med gull.

Da Olav ble såret i slaget, kastet han sverdet fra seg. En svenske som kjempet ved kongens side og som hadde brukt sitt eget sverd, tok **Neite** og kjempet videre med det. Siden kom svensken seg bort fra slaget og hadde sverdet så lenge han levde. Sverdet gikk i arv fra far til sønn, og den som eide det, skulle si til den neste eieren navnet på sverdet og hvor det var kommet fra.

En gang hendte noe merkelig med dette sverdet. Det var i Miklegard mens Kirjalaks var keiser der. Det var mange væringer (nordiske leiesoldater) i vaktjeneste hos keiseren. De som hadde frivakt, la seg ned og sov, alle fullt væpnet. De lå med sverdet under hodet, og høyre hånd skulle legges på håndtaket.

Sverdet er borte

En av vaktene våknet om morgenen og oppdaget at sverdet hans var borte. Da han lette, fant han det igjen et langt stykke unna. Han tenkte at kameratene hadde drevet gjøn med ham og hadde tatt sverdet. Men det nektet de for. Denne hendelsen gjentok seg tre netter på rad. Både han selv og alle som fikk høre om det, undret seg mye over dette. Da fortalte han at sverdet het **Neite**, og at Olav den hellige hadde eid det og brukt det i slaget på Stiklestad. Han fortalte også hvordan det siden den gang hadde gått med sver-

det. Dette ble fortalt til Kirjalaks. Han sendte bud på mannen som eide sverdet og ga ham gull for det, tre ganger så mye som det var verdt. Kirjalaks lot sverdet henge opp over alteret i Olavskirken som væringene hadde der. Eindride Unge, som var i Miklegard da dette hendte, fortalte det i Norge, slik at skalden Einar Skulesson kunne skildre denne hendiga i **Geisli**, diktet om Olav den hellige.

Sverdet Bastard

I slaget på Re ved Tønsberg i 1163 kjempet, blant andre, Sigurd jarl Hallvardsson mot Erling Skakke og hans menne. Sitat fra Snorre: «Sigurd jarl hadde på en brun kjortel og rød kappe med oppbundne skjøteflak, og hudsko på føttene. Han hadde skjold og et sverd som het **Bastard**. Jarlen sa: Det vet Gud at jeg heller ville nå Erling Skakke med et eneste hogg av Bastard, enn få mye gull. Først ble det spydkasting, og så ble det hoggkamp. I denne striden falt Sigurd og nesten 40 mann. Erling Skakke gikk bort til Sigurd og tok sverdet og sliren, og våpenet var siden hans eiendom.

Øksa Hel

I året 1042 sto slaget på Lyrskogshede mellom kong Magnus den gode og venderne. Magnus hadde øksa Hel, som far hans, Olav den hellige, hadde eid. Magnus hogg med begge hendene den ene etter den andre. Venderne ble hogd ned som bufe, sier Snorre. Skalden Tjodolv beskriver det slik:

Jeg tenker at brorsønn til Harald i hæren fremst seg stilte blant hærmenn, den sultne ravnen rikelig ventet seg mett. Vender av veien rømte vide omkring, de falne skjulte heden der Magnus hadde kjempet.

Sverdet Leggbit

Kong Magnus Berføtt, sønn til Olav Kyrre, hadde et sverd som ble kalt **Leggbit**. Det hadde hjalt av hvalrosstann, og håndtaket var surret med gulltråd. Det var et ypperlig våpen, sier Snorre. Kong Magnus falt i slaget ved Dublin i 1103, og en av hans menn, Vidkunn Jonsson, tok sverdet og kongens merke med tilbake til Norge.

Spydet Selsbane

Som navnet sier, er dette våpenet som Asbjørn Selsbane ble drept med. Det var Åsmund Grankjelsson som skjøt det gjennom Asbjørn. Mor til Asbjørn, Sigrid, søster til stormannen Erling Skjalgsson, ga spydet til Tore Hund med disse ord: Her er det spydet som sto gjennom Asbjørn, sønn sin, og det er blod på det ennå, så det blir lettere for deg å huske hvordan det høyer i det såret du så på

Asbjørn, din brorsønn. Om du vil gjøre et karsstykke nå, så slapp du dette spydet av hendene slik at det kom til å stå i brystet på Olav Digre (den hellige). Og det sier jeg, sa hun, du skal bli hver manns niding om du ikke hevner Asbjørn.

Tore var blitt så harm mens hun talte at han sanste ikke at han tok imot det. Dermed var han forpliktet til å hevne sin brorsønn. Det va et lite spyd med tegninger på, falen var gullinnlagt. (Falen er der hvor skaftet er festet til spydet).

Det var med dette spydet Tore Hund drepte Karle den kåløygske etter Bjarmelandsferden. Uten at Snorre sier det direkte, kan vi vel gå ut fra at det var det samme spydet Tore stakk under brynjen og opp i magen på Olav Haraldsson i slaget på Stiklestad. Og kjent er vel de ordene Snorre legger i munnen på Tore Hund da han stakk spydet gjennom Bjørn Stallare: «Slik spider vi bjørnene.»

Om Tore Hund heter det i sagaen at han fór fra landet kort tid etter kong Olavs fall. Det sies at han dro til Jorsaler på botsferd, og mange mener at han aldri kom tilbake.

Flein er en pil med mothaker. Det var en slik Håkon den gode fikk i overarmen i slaget ved Fitjar. Ingen kunne stanse blodet, og kongen blødde i hjel.

Gavlak er et kort kastespyd. I skildringen av slaget ved Svolder står det at Olav Trygvesson sto i løftingen på Ormen Lange og skjøt det meste av dagen, snart med bue og snart med små gavlaker.

Pålstaver-kastevåpen, hogd til i den ene enden som påler.

Stavnljå er en type entrehake. I slaget ved Hisingen i Gøtaelv, der Erling Skakke og Håkon Herdebrei møttes, ble det brukt både pålstaver og stavnljåer. Olav Haraldsson den hellige brukte entrehaker i sin første strid, ved Soteskjærene.

Ryting — en slags dolk.

Den blinde kong Rørek satt ved siden av Olav den hellige i kirken på Kristi Himmelfartsdag og skulle høre høymesse. Da kong Olav bøyde seg mot alteret under messen, stakk Rørek etter ham med en ryting. Stikket kom i kongens kappe og såret ham ikke.

Valslynge er en kastemaskin for stein.

Fotangler — av jern, lagt ut på slagvollen.

I striden mellom Harald Gille og Magnus Blinde i Bergen lot Magnus sette opp en valslynge ute på Holmen (Bergenhus), og han fikk smidd fotangler og la dem ut over Jonsvollene, sier Snorre.

Snørespyd — kastespyd med løkke.

Skjeftefletter — et slags kastevåpen.

I slaget ved Århus mellom Magnus den gode og Svein Ulvsson skjøt noen med snørespyd eller kastespyd eller kastepiler. Noen kastet stein eller skjeftefletter. Dette sier Tjodolv om striden:

Som regn på breie skjolder styrtet spyd og piler, der vi kjempet, fikk ravnen rikelig mat å ete.

Menn, som beste de kunne, kastet stein og piler i våpenkampen.

men såret sank de sammen på dekket.

Fler piler enn nå fra strengen skjøt bueskytte aldri.

Den dag ble ikke trønder trette av å skyte. Snørespydene tunge fløy så tett i kampen at knapt du så i mellom.

Som snefokk det yrte av piler.

Johan Nygaardsvold:

Norge i krig. London 1940—1945

Blant høstens bokiitler finner vi Johan Nygaardsvolds opptegnelser fra England om virksomheten i London-regjeringen i 1940—1945. Boken er en fortsettelse av fjorårets som omhandlet tiden frem til overfarten til England. Boka må sees som et verdifullt historisk og menneskelig dokument, som bærer preg av å være skrevet under denne opprivende tiden. Boka er utgitt på Tiden Norsk Forlag.

Vi feirer julen som et fritt folk — en selvfølge for oss. Men det har ikke alltid vært slik, og vi synes bl.a. at Nygaardsvolds julehilsen til det norske folk i 1941 passer å gjengi i denne forbindelsen.

K. Chr. H.

Julehilsen til Norge 1941

Norske lyttere!

Det er under vonde og forferdelige forhold vår julehøytid feires også i år.

Julen skulle være en fredens fest, og den har alltid vært en lysets fest. Fred på jorden og god forståelse mellom menneskene, lød det opprinnelige julebudskap. Hos oss er dette julebudskap blitt forkortet og fortettet i vår tradisjonelle julehilsen: Gledelig jul!

Fred på jorden! Jeg tror ikke jeg vet noe vakrere, noe mere lykketennende forkynnelse ellr budskap enn disse tre ord. Det er virkeligjørelsen, en effektiv virkeligjørelse av dette budskap som idealistiske og varmtfølende kvinner og menn har drømt om, og som millioner og atter millioner har lengtet etter siden budskapet første gang ble forkynt.

Kan vi bruke dette budskap som en julehilsen i år? Nei, vi kan vanskelig gjøre det. Det ville i tilfelle ikke bli tomme ord, men det kunne også av mange bli betraktet som noe som var mye verre, nemlig en forhånelse av det gamle, herlige budskap.

Verden står i dag helt og fullt i krigens og hatets tegn. Vi står i dag midt oppe i en ny verdenskrig — bare treogtyve år etter at den forrige sluttet. Alle verdensdeler er igjen trukket inn i krig.

På Russlands snødekte stepper, i Afrikas ørkener og i de forskjellige deler av Asia kjemper million-arméer mot million-arméer, og blomsten av verdens ungdom myrdes eller lemlestes. Det er krig — dødens og sorgens tjener, sultens forbereder og hatets fostrer, som i

dag hersker på jorden. Vår jord, som i tusener og atter tusener av år har gitt menneskeheten alt hva den trenger til livets opphold, blir til ødemark. I stedet for plogskjærets gang gjennom jorden for å forberede nye livsmuligheter blir jorden gjennompløyet av bomber og granater.

I mange av Europas land står det frmedede soldater som med kynisk brutalitet terroriserer landenes befolkning. De røver og stjeler de okkuperte lands produksjon, mat og eiendeler. Hvis noen av dem som blir utplyndret forsøker å protestere, sendes vedkommende til konsentrasjonsleir, hvor de langsomt pines til døde, eller de blir stilt opp mot en mur og skutt. Rundt omkring i Europa sitter i disse juledager tusener av foreldre, enker og barn, som på denne måte har mistet sine kjære, sine livsledsagere og sine forsørgere.

Julen skulle også være lysets fest. «Da tender moder alle lys så ingen krok er mørk,» sang vi i vår barndom. I de av Tyskland okkuperte land har folkene ikke noe lys å tenne. De tyske volds- menn og undertrykkere, som har brakt krig og redselen inni verden, de har også slukket lysene. De har mørklagt folkenes daglige liv. Men ikke bare det, de har også mørklagt det åndelige liv i de land som de terroriserer og utplynder.

Slik er tilstanden i verden i dag, men slik kan ikke og skal den ikke vedbli å være. Friheten kan for en tid legges i lenker, og dens forkjempere drepes. Retten kan for en tid trampes under føtter, og råskapen og brutaliteten triumfere. Men en slik triumf vil ikke bli langvarig. Likesom skogbrann kan stanses med motbrann, vil også den krig som de tyske undertrykkere og volds-

menn har påført verden bli stanset av den motkrig som de allierte land nå kjemper. Skal lysene i verden igjen tennes, og skal freden på ny og for alltid få bo i våre hjem, så må årsaken til redselen, terroren og folkets lidelser fjernes.

Tyskland, som har det hele og fulle ansvar for den nåværende villmannstid, må beseires. Da først vil vårt land få sin frihet og selvstendighet igjen. Folket vil igjen kunne tenke og tale fritt, og på ny nyte julefred, juletrygghet og juleglede, som vi gjorde før tyskerne voldtok vårt land.

Det er for å nå dette mål vi anspenner alle våre evner og all vår vilje. Og vi vet at målet skal nåes. Vi vet at seiren skal vinnes. Men vi vet samtidig at kampen for seiren vil kreve store ofre — både av den enkelte og av det hele folk. Men denne viden skremmer ingen. Intet offer vil være for stort, ingen sorg for tung for det norske folk når det gjelder å gjenvinne landets selvstendighet, den personlige frihet og den allmenne folke- trygghet i vårt land.

Stillingen for frihetens sak er i dag meget, meget bedre enn for et år siden. England står ikke lenger alene. Russland har ved sin heltmodige kamp tilføyet Tyskland så store tap at dets moralske og militære styrke vil ebbe ut. Amerika står ved vår side, og vi kan være sikre på at motgang bare vil egge amerikanerne til større kraftanstrengelser.

Det britiske verdensriket, Amerikas forente stater, Russland med sine millioner og en kampdyktighet som har forbauset verden, og Kina som japaneserne i fire-fem år forgjeves har forsøkt å beseire, er med. Og så, ved siden av disse store maktfaktorene, alle de undertrykte land, hvor frihetsviljen og kjærligheten til eget land aldri har vært så brennende som nettopp nå, og hvor hatet mot Tyskland og tyskerne blir mer og mer glødende for hver dag som går. Å jo, seiren er sikker nok. Og når vi nå sikkert går mot lysere tider synes jeg vi også i år kan hilse hverandre med vårt gamle juleønske: Gledelig jul!

Jeg vet at det norske folk har en vond vinter å kjempe seg igjennom. Det er tung og bitter sorg i mange hjem. Folk fra alle yrker og livsstillinger har fått føle hvordan nazismens nye orden er, og hvordan den vil bli også i framtiden. Korrupsjon, lovløshet, vilkårlige fengslinger, tortur, transporter til Tyskland og dødsdommer. Jeg føler meg

imidlertid forvisset om at alle vil hjelpe og trøste hverandre så langt de når og så langt de formår.

Og når jeg i dag hilser også dere som har lidd de smerteligste tap mennesker kan lide, med et Gledelig jul! — så er det fordi jeg på denne måte vil be om at dere ser framover mot den oppreisningens dag som skal komme.

Alle de som tyskerne har myrdet i Norge har for alltid innskrevet sitt navn i vårt lands historie, og hele vår nasjon vil føle det som en plikt og en ære å verne om disse helters etterlatte.

J.N.

Nygaardsvolds reaksjoner på hvordan regjeringsdannelsen (samlingsregjeringen) skjedde i 1945, har opptatt svært mange. Mange spekulasjoner er gjort m.h.t. Nygaardsvolds «rolle» i denne sammenheng. Vi lar Nygaardsvold selv fortelle om denne situasjonen.

Hjemkomsten

Litt omkring regjeringsdannelsen etter at vi kom tilbake fra England

Jeg kom til Oslo den 31. mai etter nesten fem års fravær. Alle visste at så snart Kongen kom tilbake til landet ville hele Regjeringen innlevere sin avskjeds-søknad.

I dagene etter at vi var kommet tilbake hørte jeg at spørsmålet om hvem som skulle danne den nye regjering var meget diskutert. Jeg fikk også mange spørsmål fra utenforstående om jeg var villig til å bli stående som statsminister. På slike spørsmål svarte jeg alltid avvikende. Jeg gikk nemlig ut fra at mitt parti ville sette seg i forbindelse med meg, og at vi da fikk diskutere spørsmålet.

Jeg hørte imidlertid intet fra partiet eller de enkelte menn som stod i partiets ledelse, før den 11. juni da jeg ble innkalt til et møte i sentralstyret. Det siste punkt på dagsordenen var: Regjeringsdannelsen.

Den første som forlangte ordet til dette punkt var Alfred Ljøner. Han snakket en del om at det arbeiderne nå ventet var at jeg skulle danne den nye regjering, og sluttet med å spørre meg om jeg var villig til å påta meg oppdraget.

Det var et par til av sentralstyrets medlemmer som hadde ordet, men de gikk utenom spørsmålet om hvem som skulle bli den nye statsminister. Jeg ble så direkte spurt om hva jeg ville svare på Ljøners forespørsel.

Jeg tok ordet og sa at jeg hadde holdt på i ti år, og jeg hadde mangen gang sett fram til den dag jeg skulle få ferie. Jeg gikk så over til å snakke om den nye regjering, hvordan den helst burde sammensettes osv.

Etter meg tok formannen, Einar Gerhardsen, ordet og holdt et langt foredrag, hvis hovedinnhold var at Arbeiderpartiet ikke måtte forlange å få statsministeren. Dette måtte vi for alt i verden unngå. Det ville bli så mange vanskelige spørsmål å løse fra nå og utover til valget, så hvis vi hadde ledelsen av regjeringen ville vårt parti få skylden for alt som var galt, og vi ville tape på det ved valget.

Han mente at høyesterettsjustitiarius Paal Brg ville være den mann som var best skikket til å danne regjering. Han hadde tenkt seg at vi burde få med to mann fra den gamle regjering, nemlig Lie og Torp, og dessuten nevnte han et par av våre folk fra Hjemmefronten.

Jeg forstod at alt dette var drøftet før blant en del av sentralstyret, og så å si avgjort på forhånd. For etter formannens tale kom alle de andre «sammen-svorne», Tranmæl, Nordahl, Ingvald Haugen, Eugen Johannessen og Arnfinn Vik og priste forslaget på Paal Berg. «Det var et godt taktisk trekk, og dessuten var Paal Berg så arbeidervennlig».

Ingenflere nevnte meg. Jeg satt der så å si ene og forlatt. Jeg tidde og hørte. Jeg spurte til slutt bare om det var så at de ville jeg skulle råde Kongen til å henvende seg til Paal Berg. Nei, jeg skulle be ham henvende seg til de fire partiformenn, så skulle Gerhardsen besørge Bergs introduksjon like overfor Kongen.

Jeg sa at etter parlamentarisk skikk og bruk trodde jeg at jeg burde henvise Kongen til Stortingets president, til Hambro. Ja, ja, det kunne jeg også gjøre, for Gerhardsen hadde allerede snakket med både Hambro og Berg.

Da jeg gikk hjem sent på kvelden, var jeg både nedstemt og bitter. Jeg hadde ventet at mitt parti iallfall hadde søkt kontakt med meg og sagt at for partiets skyld måtte jeg finne meg i å forsvinne. Det ville jeg funnet rimelig. Men i stedet forbereder de alt, konfererer med Lie og Torp, sikrer dem plass også i Regjeringen, men meg kaster man ut på den mest brutale måte i et partimøte.

Dagen etter innleverte jeg i Statsråd på Slottet Regjeringens avskjedsansøking. Jeg henstilte til Kongen å anmode partiførerne om en konferanse, og ellers henviste jeg til Hambro. Onsdag den 13. juni var det sammenkalt til gruppemøte. Einar Gerhardsen som partiets formann ledet forhandlingene. Han redegjorde for regjeringssituasjonen og meddelte at han i konferanse med Kongen hadde anbefalt at Paal Berg fikk i oppdrag å

Johan Nygaardsvold tegnet ombord på M/S «Andes» av Øivind Sørensen 31. mai 1945.

danne regjering. Han gjentok også at Lie og Torp var utpekt til å skulle representere den gamle regjering i den nye.

Men så begynte livet. Den ene etter den andre av stortingsmennene stod opp og spurte hvorfor ikke jeg var partiets kandidat. Versto framsatte forslag med anmodning til meg om å danne regjering. Gerhardsen forsøkte å forsvare den såkalte innstilling. Det var for partiets skyld at man mente at det ikke burde ha statsministeren.

Jeg fikk gjentagne oppfordringer om å uttale meg, og til slutt tok jeg ordet og sa ganske kort at det var ingen som hadde spurt meg. Da jeg kom på sentralstyrets møte, forstod jeg at jeg stod overfor en sak som allerede var avgjort på forhånd, og derfor tidde jeg stille, sa jeg.

Jeg gikk min vei etter at jeg hadde hatt et sammenstøt med Gerhardsen. Han sa nemlig «at om Nygaardsvold nå gjerne vil være statsminister, så er jeg sikker på at han senere vil takke oss for at vi forhindret det».

Da avbrøt jeg ham og sa at jeg ikke hadde beklaget meg over at jeg ikke fikk være statsminister, men jeg beklaget meg over at de ikke hadde snakket med meg før de tok sine beslutninger. Jeg sa at jeg visste at det var konferert med både Hambro og Paal Berg, og da syntes jeg at man også kunne snakket med meg.

Etterpå fikk jeg vite at Versto ikke hadde fått sitt forslag satt under avstemning.

I dag, den 16. juni, gav jeg Stortinget en utredning om Regjeringens arbeid siden 9. april 1940. Min utredning som

varte i vel en time var den eneste sak på dagsordenen. Jeg tror min utredning ble godt mottatt av Stortinget.

Etter at jeg kom hjem ved 2-tiden og etter å ha spist middag ble jeg ringt opp av høyesterettsjustitiarius Paal Berg som sa at han gjerne ville ha en samtale med meg. Han skulle først hjem og spise middag, og vi ble enige om at han skulle komme til meg kl. 7 om kvelden.

Jeg spekulerte nokså mye på hva han ville snakke om. Jeg tenkte meg at det muligens var noe i forbindelse med regjeringsdannelsen. Det var, etter min mening, ikke utelukket at den ikke gikk så glatt som mange på forhånd hadde tenkt.

Kl. 6.30 kom imidlertid statsråd Wold hjem til meg for, som han sa, å orientere meg. Han kunne fortelle at Paal Berg om formiddagen hadde hatt en konferanse med stortingsgruppens formann. Berg hadde der sagt at det var kommet ham for øre at Høyre på et gruppemøte skulle ha besluttet at ingen fra Høyre skulle gå inn i en regjering hvor det skulle sitte representanter fra den tidligere regjering.

Hambro hadde bekreftet dette, og Wold hadde fått vite det av Fredrik Monsen, som i egenskap av vår gruppes formann hadde deltatt i konferansen. Wold visste at Paal Berg ville komme for å konferere med meg, og han hadde derfor kommet til meg for å gi meg orientering før Berg kom.

Kl. 7 kom Berg. Han gav en utredning om sitt arbeid med regjeringsdannelsen, og han gav det samme referat som Wold fra den siste konferanse med gruppeførerne. Han hadde spurt Venstres formann — jeg tror han sa det var Markhus — som hadde svart i forsiktige ordelag enn Hambro. Berg hadde da sagt at han forstod at han ikke kunne påregne noen støtte fra gruppene, og han ville gå til Kongen og meddele at han måtte oppgi forsøket på å danne noen såkalt samlingsregjering.

Hambro hadde da sagt at han var villig til å forelegge spørsmålet for sin gruppe på nytt, og anbefalte samtidig at Berg søkte en konferanse med meg. De to andre gruppeførerne var enige i at spørsmålet ble drøftet på nytt, og et slikt møte var blitt fastsatt til mandag ettermiddag. (18. juni.)

Jeg sa til Paal Berg at jeg allerede og uten at jeg ble spurt eller konferert med, var satt utenfor, og jeg kunne derfor ikke gi noe råd eller veiledning i denne vanskelige situasjon. Jeg sa likevel at hvis det hadde blitt konferert med meg på forhånd, ville jeg bestemt ha advart mot at bare to medlemmer av den gamle regjering skulle bli med i den nye. Og videre sa jeg at jeg på forhånd var klar over at det ville bli reist skarp mot-

stand, især fra Høyres side, mot at disse to skulle være Lie og Torp.

Etter min mening var det til å begynne med bare to framkommelige alternativer. Det ene var, når Stortinget engang var sammenkalt, at dette hadde anmodet den gamle regjering om å fortsette. Det andre var at det hadde blitt dannet en helt ny samlingsregjering uten noen representanter fra den gamle. Så vidt jeg kunne se var det nå umulig å komme fram på disse veier.

Jeg anbefalte så Berg å vente til de borgerlige partier hadde hatt sine gruppemøter på mandag før han gav opp forsøket. Søndag den 17. juni fikk jeg oppringning fra ordfører Gerhardsen at han og Konrad Nordahl gjerne ville ha en konferanse med meg.

Da de kom om kvelden kl. 7, gav først Gerhardsen en redegjørelse for hvordan situasjonen lå an. Hans redegjørelse stemte overens med den Paal Berg hadde gitt dagen i forveien. Og nå ville de gjerne vite hvordan jeg så på saken.

Jeg kunne svart at hvis de hadde søkt en slik konferanse med meg straks jeg kom tilbake, så ville vi aldri kommet i den situasjon vi nå stod i. Dette sa jeg ikke, men jeg svarte dem noenlunde det samme som jeg hadde svart Paal Berg. Jeg sa at jeg antok at hvis Paal Berg gav opp, ville han henvise Kongen til Hambro. Over dette lot det til at de ble nokså oppskaket.

Nordahl sa at da var det bedre at Arbeiderpartiet tok regjeringen og forsøkte å få noen upolitiske menn til å gå sammen med Arbeiderpartiets folk. Så vidt jeg forstod var et av de viktigste spørsmål for dem å sikre plass for Lie og Torp i Regjeringen, og jeg forstod videre at det de hadde festet seg ved, var Nordahls liksom tilfeldig utkastede tanke om at vårt parti skulle ta på seg hele regjeringsansvaret. Jeg forstod videre at de i dette tilfelle allerede hadde bestemt seg for Gerhardsen som statsminister, uten at dette ble direkte sagt.

Jeg advarte mot å bestemme seg for at Arbeiderpartiet skulle overta hele regjeringsmakten. Jeg sa at hvis de ikke hadde vært så opptatt av å sikre Lie og Torp plass i den nye regjering, så hadde vi ikke kommet i den nåværende situasjon. Jeg la til at disse to statsråders inntreden, eller løfte til dem om å gå inn i Regjeringen, uten å konferere med sine kamerater i den gamle regjering var lite lojalt og hadde vakt misnøye innen Regjeringen.

De svarte at de ikke var foreslått av dem, men at det var Paal Berg som hadde anmodet dem om å tre inn i Regjeringen. Til dette svarte jeg ganske kort at «hvis de ikke er foreslått av dere, så har de kanskje foreslått seg selv»!

Den 18. juni kl. 7.30 om kvelden var det først et kombinert møte av sentralstyret og stortingsgruppens styre.

Stortingsgruppens formann, Fredrik Monsen, redegjorde for de forhandlinger gruppene hadde hatt med Paal Berg. Hambro hadde på et av disse møter meddelt at hvis noen av den tidligere regjerings medlemmer gikk inn i den nye regjering, ville ikke Høyre medvirke ved regjeringsdannelsen. Ja, han hadde endog brukt så sterke ord som at «Høyre ville forby sine folk å gå inn i den nye regjering».

Venstre hadde uttalt at det prinsipielt var enig med Høyre, men hvis Paal Berg fant å måtte ta med de to som var nevnt — Lie og Torp — så ville det allikevel ikke nekte å medvirke til regjeringsdannelsen.

På grunn av disse uttalelser hadde så Paal Berg samme dags formiddag, altså mandag den 18. juni, meddelt Kongen at han måtte oppgi forsøket på å danne en ny regjering. Kongen hadde så tilkalt Fredrik Monsen, og denne hadde henvist til partiets formann Einar Gerhardsen. Denne hadde så i tur og orden vært oppkalt til Kongen, og han hadde svart at han ville rådføre seg med sitt parti. Og nå forelå spørsmålet for sentralstyret.

På forrige sentralstyremøte hadde formannen, med tilslutning av alle som uttalte seg, dvs. de som i private samtaler på kammerset var innviet i hva som skulle skje, hevdet at Arbeiderpartiet ikke måtte ta statsministerstillingen. Det ville bli så mange vanskelige spørsmål å løse fra nå av til valget, og det ville ikke unngås at mange ble misfornøyde med ledelsen. Selv om det var en samlingsregjering, så ville Arbeiderpartiet få skylden for alle vanskeligheter hvis partiet hadde statsministeren.

Det var den gang, men nå hadde pipen fått en annen lyd. Nå forklarte formannen at partiet måtte forlange å få statsministeren og flertallet i regjeringen, «for det venter folket utover landet av oss».

Det ble så slått fast at i henhold til folkets vilje skulle en forlange at Gerhardsen ble statsminister.

Etterpå skulle stortingsgruppen få lov til å komme inn og få høre hva sentralstyret hadde besluttet.

Men da ble det huskestue. Den ene etter den andre av stortingsmennene stod opp og spurte hvorfor ikke Nygaardsvold skulle danne den nye regjering. Hvorfor konfererte ikke sentralstyret med ham om situasjonen straks etter at han kom tilbake osv. Enkelte var nokså skarpe i sine uttrykk like overfor sentralstyret. De sa bent fram at sentralstyret, især i sin nåværende sam-

menesetning, kun var en Oslo-klikk som ikke hadde noe føling eller kjennskap til meningene blant folket utover landet.

Formannen, Gerhardsen, svarte på denne ildgivning: Nygaardsvold hadde jo søkt om avskjed. Han hadde dessuten ofte sagt at han nå ville være fri regjeringsansvaret, og så søkte han å få penset debatten inn på samlingsregjering eller ren partiregjering. Noe i samme lei forsøkte også partiets nybakte viseførmannen, Eugen Johannessen, å blande kortene. Han snakket om hvor galt det ville være hvis vi nå skulle skuffe dem som hadde vært hjemme. «Gutta på skauen» og hva de mente, ble av ham variert på mange måter og med stor følelse.

Men stortingsgruppen lot seg ikke pense inn på spørsmål som ikke forelå. Anton Jenssen og Johannes Bøe framsette forslag om at Nygaardsvold anmodes om å danne den nye regjering. Til dette svarte formannen at Nygaardsvold var selv til stede og kunne svare på om han ville ta på seg statsministervervet.

Jeg forlangte da ordet og redegjorde for hva som var foranledningen til at jeg i min radiotale julen 1942 hadde framkommet med min erklæring om at så snart Regjeringen kom til Oslo ville den innlevere sin avskjedsansøking. Jeg påviste at denne erklæring var gitt etter påtrykk hjemmefra, men jeg la til at jeg aldri hadde sagt at jeg ikke ville påta meg å danne den nye regjering. Jeg sa at jeg hadde gått ut fra at når vi kom tilbake til Oslo, så ville mitt partis ledelse være interessert i å høre hvordan jeg og den øvrige regjering så på regjerings-situasjonen. Det var imidlertid på dette området at jeg ble skuffet.

Jeg kom til Oslo 31. mai, og først den 11. juni fikk jeg oppfordring til å delta i møte i sentralstyret. Her ble jeg stilt overfor fullbrakte avgjørelser. Av hensyn til valget måtte ikke partiet overta statsministerstillingen, og partiets kandidat var derfor Paal Berg. Inntil 11. juni hørte jeg ikke et ord fra partiets ledelse, men jeg gikk ut fra at det var konferert med andre fra Regjeringen, fordi det på samme sentralstyremøte ble opplyst at det bare var to av den gamle regjering, nemlig Lie og Torp, som ville få anledning til å gå inn i den nye —

Lørdag den 23. juni møttes Regjeringen for siste gang til Statsråd Kongen. Statsrådet holdtes på Slottet og var det tredje etter at Regjeringen var kommet tilbake til Norge.

Hele Regjeringen unntatt utenriksminister Lie var til stede. Han hadde på forhånd meddelt at han ikke kunne møte da han ville bli opptatt på annen måte. Det er vel første gang i vår konstitusjonelle historie at et medlem av en re-

gjering, uten å være syk og sengeliggende, ikke møter fram til det statsråd hvor Regjeringens medlemmer får sine avskjedsansøkinger innvilget. Men så er det vel også enestående at en utenriksminister går over fra den ene regjering til en annen uten å nevne dette med et ord for sin tidligere sjef, statsministeren.

Av saker forelå Regjeringens avskjedsansøking. Den ble innvilget. Jeg gjorde oppmerksom på at statsrådene Terje Wold og Anders Frihagen ved utnevnelsen til statsråder hadde tatt forbehold om at de ved sin avskjed ville gå tilbake til sine gamle stillinger, for Wolds vedkommende som lagdommer i Tromsø og for Frihagen som direktør for Industribanken og medlem av Førstingsrådet.

Mandag den 25. juni 1945.

I dag sitter jeg for siste gang ved mitt skrivebord på statsministerkontoret. Kl. 12 skal den nye regjering framstille seg på Slottet og deretter overta sine kontorer i departementene. Statsminister Gerhardsen kommer hit, og jeg skal overlevere kontoret til ham.

Det er litt trist å tenke på at en etter tredve års tjeneste, hvorav tyve år som stortingsmann og president, først Lagtinget og deretter i Stortinget, og så ti år som statsminister, nå blir stående utenfor det hele —

Men allikevel — jeg føler i dag ikke noen bitterhet. Jeg er takksam for det som har vært.

Stort sett kan jeg vel i dag bruke Vinjes ord: «Meire eg fekk enn eg hadde fortent, og allting må trjota».

BOSTØTTE FRA HUSBANKEN 1984

Statens informasjonstjeneste har i dagspressen gått ut med følgende kunngjøring:

Bostøtte 1984

Kommunaldepartementet har fastsatt endringer i reglene for bostøtte. Disse trer i kraft **1. januar 1984**. Det blir også fremmet forslag til Stortinget om andre endringer.

Ny søknadsfrist

Det er bestemt at søknadsfristen for første termin 1984 (som gjeldr tidsrommet 1. januar — 30. april 1984) skal være **10. februar 1984**.

Dette er det viktig å være oppmerksom på for alle som har fått bostøtte før, og som har pleid å få tilsendt forhåndsutfylt søknadsblankett.

Omleggingen betyr at de forhåndsutfylte søknadene ikke kommer i slutten av november som tidligere år, men først ved utgangen av januar 1984.

Nye regler for utbetaling

Fra 1984 skal bostøtten utbetales i ett samlet beløp i slutten av hver termin. For første termin 1984 vil bostøtten dermed bli utbetalt i sin helhet i **slutten av april**. Fra desember 1983 vil det altså gå fire måneder mellom hver bostøtteutbetaling.

Nye søknadsblanketter og brosjyre

Så snart Stortinget har behandlet de øvrige forslagene til endringer, vil Husbanken utarbeide nye søknadsblanketter og ny brosjyre.

Vi regner med å få dette ferdig ved årsskiftet.

Spør på bostøttekontoret i kommunen.

NB! De gamle søknadsblankettene kan ikke brukes lenger.

HUSBANKEN

Statens informasjonstjeneste

I Malvik kommune er det sosialkontoret som er bostøttekontor og henvendelser kan gjøres i tlf. 97 05 11 linje 274.

Sosialsjefen

TAKK FOR OSS!

Malvik kommunestyre 1980 – 1984

Vi bringer her bilde av de representantene som har forvaltet våre interesser fra 1979—1983.

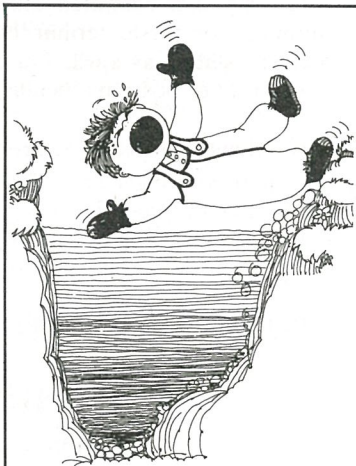
1. rekke f.v.: Kontorsjef Jarle Tronvoll, Thorleif Bratvold, Rigmor Solem, Otto Kvidal (varaordfører), Iver Høyby (ordfører), Inge Vaagland, Ola O. Venn, Kåre N. Holm, Alf Aasback (form. sekr.).

2. rekke f.v.: Ellen Brox, Siri Solem, Karl Auran, Jarle Aarnseth, Nini Økstad, Asgeir Knutsen, Berit Frost, Trygve Stuevold, Karen A. Jenssen, Jon Vatn, Anne M. Thronæs, Hilmar Knutsen, Målfrid Vikhammermo, Kristian Nevermo, Leif Leistad.

3. rekke f.v.: Edvin Leirvik, Torbjørn Bertelsen, Odd Gullseth, Jon Eidem, Asbjørn Nøstmo, Arne Hammer, Åke Brandslet, Ola Kosberg.

Svar på konkurransen HUSKER DU NOE AV DETTE:

1. Allan Wells, Storbr.
2. Marita Koch, DDR
3. 30 og 50 km
4. Eric Heiden, USA
5. Bjørg Eva Jensen
6. 6
7. 9.95 Jim Hines, USA
8. Tor Håkon Holte
9. Oddvar Brå
10. Karin Enke, DDR
11. 3, 1500, 3000, 5000 m
12. 2, 1977 og 1979
13. 500 m og 5000 m
14. 36.57 Pavel Pegov, SSSR
15. Martin Schanche
16. Tom Sandberg
17. Roger Ruud
18. Svein Grøndalen
19. Arne Borgstrøm
20. Bjørn Borg

ÅPNE BRØNNER

skal til enhver tid være sikret, slik at barn hindres fra å falle ut i den.

HOMMELVIK SVØMMEHALL

Siste badedag før Jul blir fredag 23.12.83.

Bygget stenges kl. 21.00.

Pensjonistbading fra kl. 16.00 til kl. 17.00.

I mellomjula er badet åpent kun fredag 30.12. fra kl. 16.00 til kl. 20.00.

Pensjonistbading den 1. timen.

Fra og med mandag 2. januar gjelder de vanlige åpningstider.

- Verdens høyeste hugne juletre sto utstilt i North Gate Shopping Senter i Seattle, Washington i desember 1950. Treet var 67.36 meter høyt.

HOMMELVIK-ULYKKEN

av Arild S. Sommerset

Fra Norsk Jernbaneklubbs blad PÅ SPORET har vi sakset nedenstående artikkel av Arild S. Sommerset, om den store togulykken i Hommelvik i november 1940. 22 mennesker mistet livet i denne ulykken, som er en av de verste ulykker i NSB's historie.

Vi skal tilbake til slutten av krigsåret 1940. Vårt land var tatt av tyskerne samme våren, og de nye makthaverne hadde satt igang en gigantisk militær utbygging av flyplasser, kystfort, lagre og treningsleire. Utbyggingen av Værnes flyplass ved Trondheimsfjorden krevde en hærskare av arbeidere som for en stor del dagpendlet mellom Trondheim og Stjørdal (Værnes). Og det var dette pendlertoget, tog nr. 2453, som skulle forårsake en av de største jernbaneulykkene her i landet. Siden Meråkerbanen fylte 100 år i år, synes vi at det passer å dvele litt ved denne alvorlige ulykken som ellers er lite kjent.

Dagen er tirsdag 19. november 1940 og klokken er ca. 7.45. Stedet er Hommelvik mellom Trondheim og Hell. I dette skjebnesvangre krigsåret var stedet mellom Hommelvik kanskje mest kjent som hjemstedet til landets daværende statsminister, Johan Nygaardsvold (som var med regjeringen i London).

Situasjonen

Været var litt disig med lett snedrev. Mørkt. Tog 2453 gikk fra Trondheim kl. 6.54, 9 min. forsinket, og ankom Hommelvik 10 min. forsinket kl. 7.40. Toget bestod av damplok nr. 419 (type 31b) og vognene F 3021, C Eo 18 039 og 18 038, Co 745, 127, 18 040, 766 og 148, Ao (!) 18 048 og Co 219, i rekkefølge fra loket. Vekten av toget ble senere anslått til ca. 427 tonn. Toget var vakuumbremset, og hadde ca. 500 passasjerer.

Motorvogntog nr. 2456 gikk fra Kopperå kl. 6.18 og skulle være i Trondheim kl. 8.49. Toget gikk fra Hell kl. 7.42 og fra Malvik kl. 7.51. Toget bestod av motorvogn Cmd (type 15b) nr. 18 240 og tilhengervogn CFo3a nr. 67. Toget hadde anslagsvis 50 passasjerer og veide ca. 44 tonn.

Kort fortalt var situasjonen den at disse to tog skulle krysse på Hommelvik stasjon. Tog 2453 stod på stasjonen, mens motorvogntog 2456 var underveis dit fra Hell. Vakthavende togekspeditør på Hommelvik st. var telegrafist Øystein R. Nordtømme (21 år). Han var gått på vakt kl. 6 samme morgen og hadde ekspedert flere tog før 2456. For å spare tid gav han kjøreordre til togføreren, overkonduktør Jakob Brevik (54) slik: „Klart for tog 2453 når tog 2456 er kommet” – og togføreren

bekreftet ordren. Vi skal her nevne at det fra tyske myndigheter var kommet anmodninger om at tog 2453 ikke måtte sinkes unødig, da en tapte mange timeverk i flybaseutbyggingen som hastet meget nettopp da foran angrepet på Sovjet.

Hendelsesforløpet

Togfører Brevik synes han ser motorvogntoget stå i spor 3 og gir avgangssignal – noe som skulle bli skjebnesvangert.

Her må vi fremheve et meget vesentlig moment som viste seg å være ganske avgjørende, og som kanskje ikke er så lett å forestille seg for de av våre lesere som ikke har opplevet krig i sitt land. Under krigen var det blendingspåbud med forbud mot bruk av lys utendørs. Stasjonsområdet på Hommelvik var altså ikke belyst på noen måte, og alle vinduer – også i togene – var avblendet. Alle lyskastere på tog og biler var blendet med sort maling slik at kun en horisontal spalte på 7x1 cm slapp ut lys.

Som vi derfor forstår, var det meget mørkt på stasjonsområdet denne morgenen da tog 2453 dampet ut fra Hommelvik. Togføreren mente han hadde sett det toget han skulle krysse med (2456) stå i spor 3, og gav derfor avgangssignalet. Togekspeditøren trodde først at tog 2453 skulle foreta en mindre fremkjøring, men forstod så straks av togets hastighet at det var i ferd med å forlate stasjonen. Hans første tanke var å hoppe på toget for å bryte bremseledningen, men ved nærmere overveielse fant han det sikrest å løpe inn og ringe til sporveksel 2 for å gi sporskiftøren Rolf Bye beskjed om å stanse toget

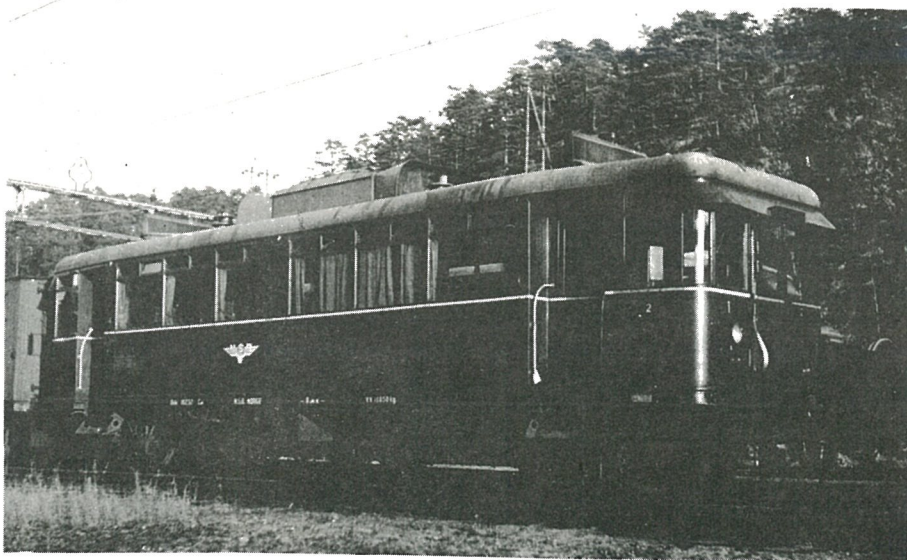
der. Han fikk straks forbindelse, men Bye fortalte at toget nettopp var passert. Han ringte derefter til Nygården, men fikk ikke svar og ringte så straks i bygdetelefonen til Muruvik. Her fikk han forbindelse, og bad om å få toget – han tenkte her på motorvogntoget 2456 – stoppet. Men toget var passert. Derefter var han forberedt på det verste, for nå kunne han intet gjøre for å avverge ulykken. Han ringte derfor til vakthavende togleder ved distriktsjefens kontor i Trondheim. Straks etterpå fikk han forbindelse med Nygården, og fikk da vite at kollisjonen hadde skjedd. Lokføreren på tog 2453, Oskar Solberg (42), så det møtende toget ca. 250 meter foran seg og „ga sand” for maksimal bremsing, men han ble slått bevisstløs i kollisjonen.

Sammenstøtet

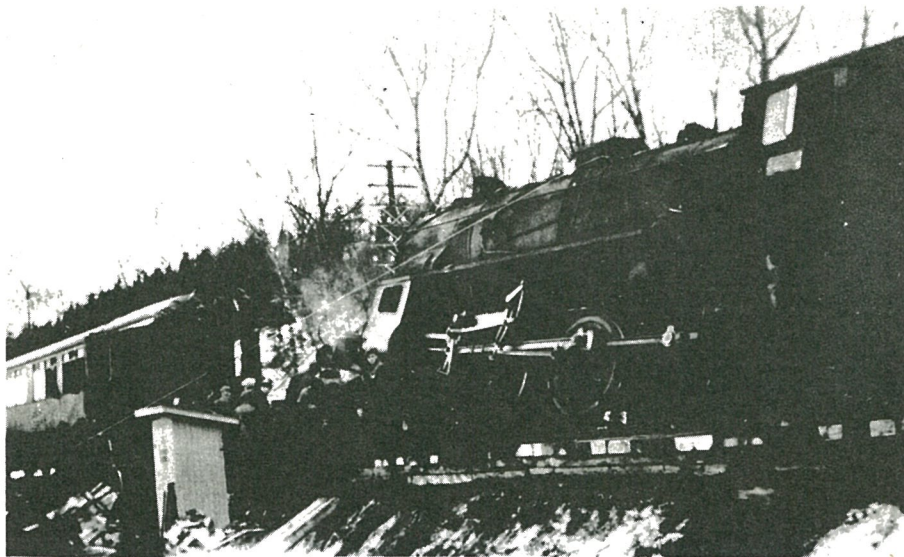
Kollisjonen skjedde ved Nygården, km 25,1 fra Trondheim, kl. 8.03. Tog 2453 fortsatte fremover hele 70 meter efter sammenstøtet med tog 2456, hvis motorvogn var fullstendig knust. Fronten på tilhengervognen var slått inn helt til boggien.

Det var altså et forferdelig syn som møtte dem som kom til. Lemlestede dreperte og sårede lå spredt langs linjen som efter en flyulykke. Villa Nordkapp og Nygården like ved ble tatt i bruk som hjelpehospitaler. Sanitets- og verkstedtog ble sendt fra Trondheim kl. 9.25 og ankom Hommelvik kl. 10.05. Kl. 10.42 ble sanitetsvognene skjøvet inn mot ulykkesstedet.

Kollisjonsstedet lå i overgangen mellom en høyrekurve (radius 323 m) og en

Motorvognen i tog 2456 var nr. 18 240, opprinnelig litra C-m (senere Cmb) type 14c, bygget av Strømmen i 1933 og ombygget fra bensin- til dieseldrift like før krigen og benevnt Cmd type 15b. Ved sammenstøtet med det tunge lokomotivet ble vognen fullstendig tilintetgjort. Bildet viser en annen vogn med samme utseende, Cmb 14a nr. 18 232, fotografert på Krossen i 1960 av Karsten Larsen. Fra Setesdalsbanens samling.

Fra opprydningsarbeidet tirsdag formiddag. Til venstre motorvognens tilhengervogn nr. 67. Under lokomotivets løpeboggi ser vi en drivaksel og kardang fra motorvognen. Loket er 31b nr. 419, bygget 1922. Bildene fra opprydningen er fra Jernbanemuseet.

rettlinje. Stigningen der er 1,5 ‰ ut fra Hell i ca. 500 m lengde, derefter 5,5 ‰. 3 leger ble sendt i bil fra Trondheim til ulykkesstedet, hvor 2 leger samt tysk hjelpemannskap var beskjeftiget med å innlaste de hårdt sårede i sykebiler som kjørte direkte til Trondheim sykehus. En del sårede ble anbragt i en motorvogn som ble sendt til Trondheim. 12 døde ble sendt til Trondheim med sanitetsvognen og bragt til sykehuset for identifisering m.v.

Disse ble drept på stedet eller døde umiddelbart:

Einar Frigård (45), lokfører	Trondheim
Erik Løvøen (45), nybrottsmann	Selbu
Karl Jemtli (43), handelsbestyrer	Kopperå
Odd P. Skomli (20), jernb.arbeider	Gudå
Anna Kristine Brækk (35), husmor	Hell
Ivar Aamo (40), snekker	Meråker
Leif Matheson-Bye (27), ingeniør	Hell
	(sønn av stm. Hell)

Sverre Kringtrø (19), jernb.arb.	Meråker
Lorentze Krogstad (58)	Gudå
Alf Ingstadbjørg (30)	Hegra
Brødrene Peder og Arne Trøan (20),	
	Tevelidal, Meråker
Frida Stenbom (50),	Hommelvik
Margrethe Hindrum (50),	Leksvik
Klara Strigve	Meråker
Håkon Tronsmo	Meråker
Aksel E. Johansen	Trondheim
Peder Mælen	Hegra

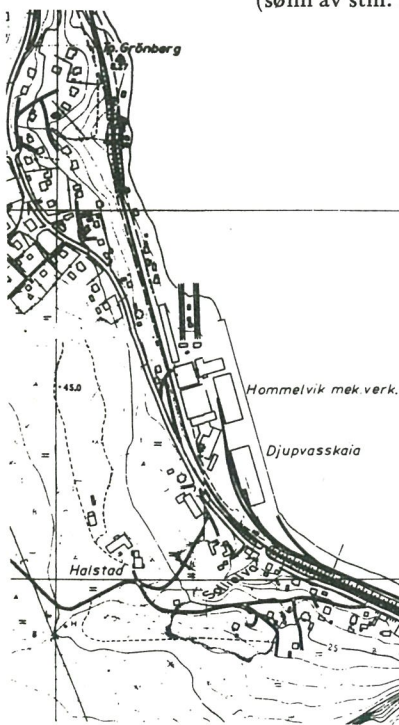
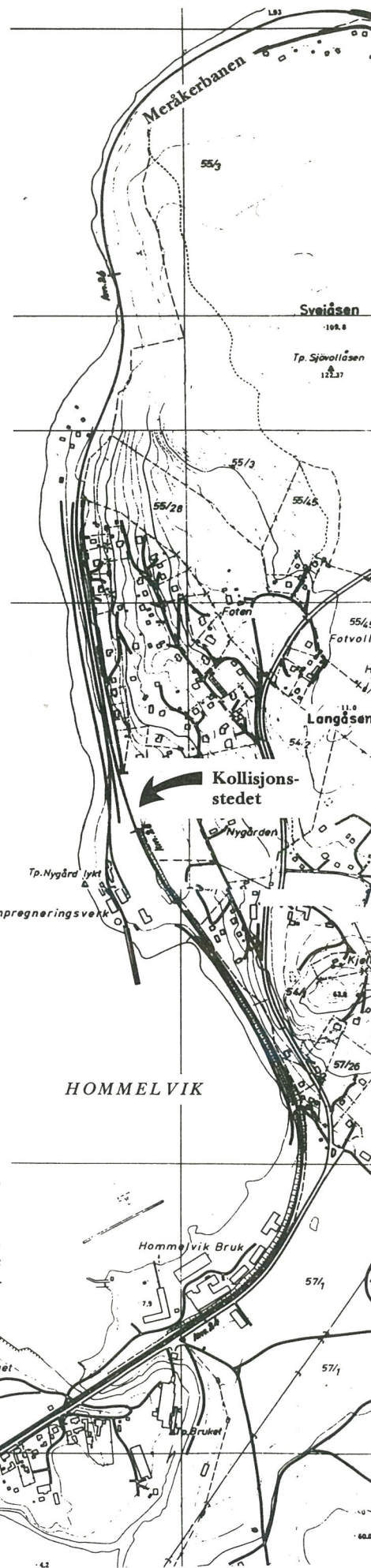
I tillegg til disse 18 avgikk 4 ved døden senere på grunn av de skader de hadde fått ved ulykken. Ulykken kostet således 22 mennesker livet, og ca. 45 ble kvestet eller såret, noe som gjør denne ulykken til en av de verste som har inntruffet gjennom tidene.

Forfatteren av denne artikkel følte dette meget rørende når avisenes dødsannonser og nekrologer viste de menneskelige tragedier som skjuler seg bak den liste med navn som her er gjengitt.

Materielle skader

Fra maskininspektør E. Haaves rapport fremgår følgende om materielle skader:

Settes kollisjonsstedet ved funnstedet for motorvognens gearkassedeler, så synes tog 2453 å ha fortsatt ca. 70 meter etter kollisjonen. Motorvogn C-m 18 240 var helt ødelagt. Lokomotivet hadde gått igjennom hele vognkassen. En gearkasse var altså knust og deler lå strødd i skinne-

gangen. En drivhjulsats fra vognen lå over venstre skinnestreg (sett i lokomotivets kjøreretning) mellom forreste drivhjul og bakre løpehjul. Like foran lå en motor. Tilhengervognen var inntrykket til boggi- en, som forøvrig var forskjøvet noe bak- over. Under vognens sammentrykkede understell lå den annen hjulsats fra mo- torvognen, med tilhørende gearkasse og motor stablet oppå.

Og i verkstedinspektør R. O. Eliassens rapport går det frem følgende om materi- ellskadene:

- C-m 18240 Motorvogn helt knust.
 CFo 67 Tilhengervogn knust t.o.m. senterpartiet for boggien under reisegodsrom. Inventar i vognen stort sett ødelagt.
 Lok. 419 Endel skadet, muligens en syl- linder sprukket.
 F 3021 Endel skade på vognkassen.
 CEd 18039 Tre vinduer knust og endel benker revet løs.
 CEd 18038 Endestokker og solbarer forbøyd i begge ender. Endeplatt- formene betydelig skadet.
 Co 745 Endestokker i begge ender knekket. Solbarer i begge ender begge sider forbøyd. Ende- plattformer betydelig skadet.
 Co 127 Endestokk i en ende forbøyd. Plattform delvis ødelagt. En- del mindre skade på vognkasse
 Co 18 040 Overgangslern forbøyd, ett vindu knust.
 Co 766 Endestokk og endeplattfor- mer endel skadet.
 Co 148 En endeplattform noe skadet.

Skadens størrelse på det rullende ma- teriell ble anslått til kr. 200 000,—.

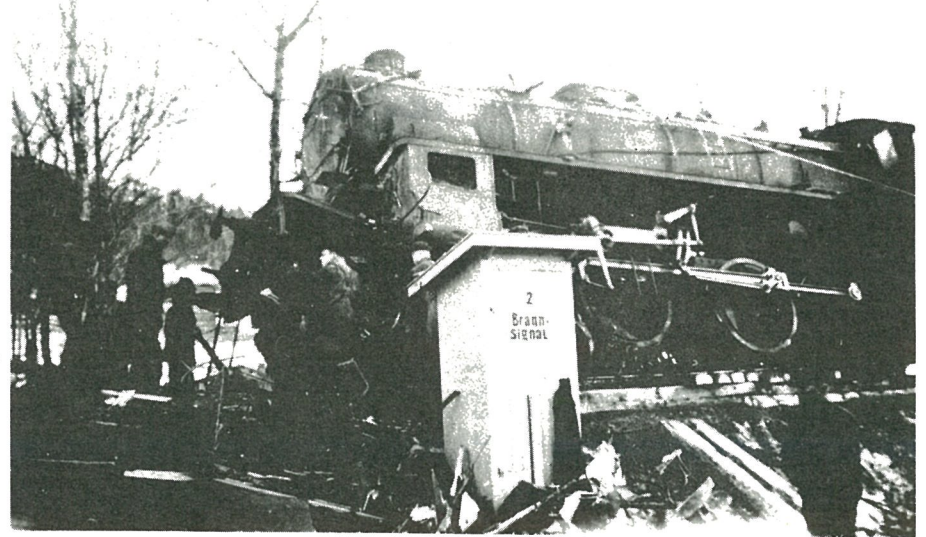
Oppryddingen

Fra verkstedinspektørens rapport fin- ner vi dette om oppryddingen:

20 verkstedarbeidere rekvirert fra Trondheim med rutebil. Kl. 11.35 ble verktøylvognen skjøvet innover. Kl. 16.30 var alle vogner på sporet og sendt til Hom- melvik, unntatt motortilhengervognen som stod bortenfor lokomotivet. Så snart

Fra Jernbanemuseets samling. Representanter for den tyske krigsmakten betrakter tilhengervognen og sammenfiltrede deler fra motorvognen. Det var om å gjøre å få linjen hurtigst mulig klar igjen av flere grunner, bl.a. utbyggingen av Værnes flyplass.

arbeidet tillot det, ble vognløftere sendt Hommelvik for et foreløpig eftersyn av de skadede vogner, som så ble sendt med ekstratog om natten kl. 03 til verkstedet. Kl. 23.30 var tilhengervognen (CFo 67) rensert for alle deler fra sammenstøtet og

satt i stikkspor til Impregneringsverket. Kl. 06 om morgenen 20/11 var lokomotivet på sporet, og kl. 6.15 forlot vi brudd- stedet. 90 meter av skinnegangen var opp- revet, men linjen ble åpnet for trafikk samme morgen.

T.v.: I tog 2453 sporet omtrent annenhver vogn av med en boggi hver, vognene klatret på hverandre og det oppstod skader gjennom hele togsettet. Bildet gir forøvrig anledning til å studere endel vogn tekniske detaljer. Man kan f.eks. se at toalettet i vogn 745 har nedfellbart vindu, og at stiggrettene på den ene vognen er av stål, mens de på den andre er av tre. Foto i Jernbanemuseets samling. T.h. Togstammen i ulykkestoget 2453, med halve taket fra den tilintetgjorte motorvognen i forgrunnen.

Disse bildene er fra en privat kilde og er vel kanskje tatt av kamerater av den tyske soldaten som står i forgrunnen. Det er jo verdt å merke seg at krigsmakten tydeligvis ikke nedla noe fotograferingsforbud under denne ulykken.

Efterspillet

Den såkalte betingede avgangsordre som ble gitt togfører av togekspeditøren på Hommelvik, og som er nevnt foran, er jo ureglementert, og når slike togsammenstøt inntreffer, vil jo nettopp prosedyren med togekspederingen bli gjennomgått og kontrollert. Det ble bl.a. av distriktsjefen sendt ut en forespørsel til alle de mest erfarne stasjonsmestrene i distriktet om de brukte slike betingede avgangsordrer. Svært mange svarte at under den uregelmessige og relativt store trafikken av tildels prioriterte militærtog en hadde på den tiden, ble det ofte gitt slike avgangsordrer.

Rettslig efterforskning ble igangsatt ved Strinda og Selbu forhørsrett dagen efter ulykken. Rettsprotokollen er behørig oversatt til tysk slik at „der Reichs-

kommisar” skulle kunne sette seg inn i enkelthetene. Ingen var siktet, alle de impliserte ble kun avhørt rettslig som vitner. Mens undersøkelsene pågikk, ble de 6 impliserte tjenestemenn midlertidig suspendert fra sine stillinger. Disse var:

Overkonduktør Jakob Breivik, lokfyrbøter Oskar Solberg, ekstra fyrbøteraspirant Gunnar Wardehaug, bremsers Roald Bye, telegrafist Øistein Nordtømme og vognskriver Rolf Bye. Etter noen måneder ble de inntatt igjen, men Breivik ble „degradert” til skifteformann. Nordtømme ble gitt en alvorlig advarsel for å ha brukt ureglementert såkalt „betinget” avgangsordre. Av dokumentene synes det som de tyske makthavere ønsket sterkt å ha en „syndebukk” for denne ulykken – og det ble overkonduktør Breivik som ikke fikk sin stilling som overkonduktør

tilbake igjen før umiddelbart efter krigens avslutning.

Det fremgår av alle dokumenter og aviser at en avgjørende faktor ved denne ulykken var blendingspåbudet med den totale mørklegging. Hadde stasjonsområdet og togene vært normalt belyst, ville en tydelig sett om det ventede tog ikke var kommet. Det kom også frem under de rettslige avhørene at dersom frontbelysningen hadde vært normal og ikke avblendet, så ville lokførerne kunne sett det møtende tog mye tidligere og dermed fått så lange bremsestrekninger at ulykkens omfang ville blitt betydelig mindre.

Av arkivaliaene går det ikke frem noe om erstatningssaker mot NSB i forbindelse med denne ulykken for over 42 år siden.

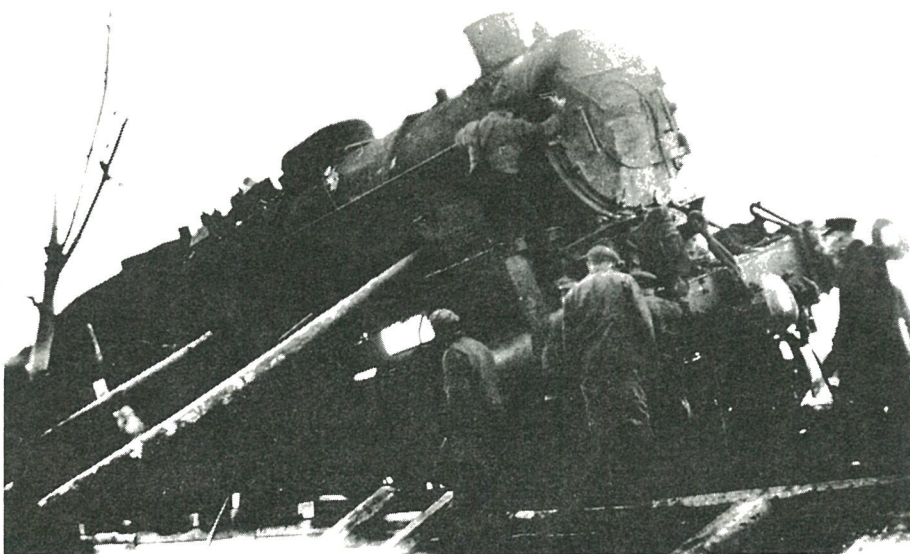
Kilder:

Norges Offisielle Statistikk/Norges Jernbaner 1940–41, side 17.
Overinsp. Trygve Johannesen: Sikkerhetstjenesten ved norske jernbaner i de første 100 år, side 176 og 183.
Rettsbok for Strinda og Selbu forhørsrett nr. 37/1940.
Adresseavisen 20. nov. 1940.
Stjørdølingen 21. nov. 1940.
Rapporter og dokumenter fra arkivet/NSB.

Et par kuriositeter:

Under gjennomlesningen av de nevnte aviser på Universitetsbiblioteket finner jeg et lokomotivbilde i Adresseavisen med tekst: „2 nye Dovregubber fra Tyskland settes snart i trafikk – og de trengs.”

Våre venner i Flyhistorisk Forening har også sin „Hommelvikulykke” ved at flybåten »Bukken Bruse» 1. oktober 1948 gikk til bunns under start og 19 mennesker omkom.

Lokomotivet (stadig under damp) måtte støttes opp med tømmerstokker for ikke å brikke over mens opprydningsarbeidet pågikk.

JULEKRYSSORD

GOD JUL TIL ALLE	DER SETTES BILEN	HVERT ÅR	GOD JUL TIL ALLE	BYGGNING	PLANTE	PREP. OSISJON	LEVER	ARMOD	GOD JUL TIL ALLE	AGERE	VÆRE OMV.	HARD JORD	GOD JUL TIL ALLE
JULESANG			→						→ ER GABRIEL OR URIEL				
FLATEMÅL			FRUKTA										
POL. PARTI			BREAL JEL PRUV. NYN				DRIVE BALLEN FORBI						
JULESANG						→ NEI		→					
SKYTTER				YTRE FISK			DRIKK HVA						↓
NABOER			POSE					ERIK E KNUDEN					FOR ENNE
SJARM			FOLK VELOIGE						JENTE NAVN				
			UKLARE BAKKER				EN LEIF	JENTE GEMIT TID					
JULESANG						→					VOKS		
PRONOMEN				INSTR. ANGITT							TONE HYGGE		
TYKKE					EURD PELISK	GLOR SUM			GUTTE NAVN				
ENEBOER								VE	TALL FØR			KRYD DER	↓
									ONKEL OMV. FISKEB.				
			FELT SA BORT								FASE		
											BARKE		
BEKKESTELSE							DAMA OMV.	STERK					
MAT OMV.									←				←

Andaktsordet:

«Takk for turen! Ha en god dag og god helg!»

Ja, en slik hilsen kunne en bussjåfør gi sine passasjerer en vanlig lørdag ettermiddag. Passasjerene ble overrasket. De var ikke vant til slike hyggelige hilser på bussen. Det var virkelig en gledelig overraskelse — på bussen — i Oslo.

Juleevangeliet kom nok og som en gledelig overraskelse. La oss ta fram noen vers fra juleevangeliet hos Lukas i kap. 2, vers 16 — vers 19.

«Gjeterne skyndte seg av sted og fant Maria og Josef og det lille barnet som lå i krybben. Da de fikk se ham, fortalte de alt som var blitt sagt dem om dette barnet. Alle som hørte på, undret seg over det gjeterne fortalte. Men Maria gjemte alt dette i sitt hjerte og grunnet på det.»

Vi møter her gjeterne og Marias reaksjon på Jesu fødsel. Vi leste at Maria gjemte alt dette i sitt hjerte og grunnet på det.

Det er en fin holdning til julens budskap. Mange mennesker glemmer bort julens budskap. De opplever ikke et møte med Jesus Kristus. Vi trenger alle tid til ettertanke og fordyppning i julens budskap.

I tida før jul arrangeres det julekonserter, julespeil m.m. Alt dette er ment som en forberedelse og en fordyppning i julens budskap. Vi får både høre og se hva Jesu Kristi fødsel har å si oss som lever i dag. Gud er blitt menneske — Gud har sendt Frelseren til alle mennesker. Vi får oppleve å leve sammen med Jesus Kristus. Han vil frelse oss fra alt det som vil ødelegge oss, og vi vet godt om alle de krefter som kan bryte oss ned som mennesker. Dypest sett vil det si at vi setter oss selv øverst framfor Gud og vår neste. Resultatet av det ser vi tydelig i vår verden. Mennesker skaper murer seg imellom. De ser ikke den neste som trenger hjelp og støtte.

Konsekvensene av julebudskapet skaper holdninger og handlinger hos oss, dersom vi virkelig tar imot budskapet om Jesu frelse. Da må vi bli en våken kirke — en kirke i tilbedelse — i takk — i tjeneste.

Gud sin egen Sønn oss gav
Nu ved juletime:
Derfor går et lovsangshav
Over verden vide:
Derfor fra det høye kor
Lyder det her nede:
Give er din sak på jord,
Gi, og gi med glede!

Gi din Gud ditt hjerte hen,
Gi din ringe neste,
Gi din uvenn og din venn.
Gi dem av ditt beste!
Gi til du blir tom og arm,
Intet skal du miste,
Gi til du blir rik og varm.
Rikest på det siste!

LR 133, Gustav Jenssen

Hanne Hoff

TREKNING

av Malvik hagelags lotteri
den 1. desember 1983

Trukket ble:

- Gev. nr. 1: 13223 «Trivsel i hagen» — Ruth Skjønberg
Gev. nr. 2: 13319 Kolonialvarer — T. Hammer
Gev. nr. 3: 12142 Gavekort kr. 50 — Olga Kobberrød
Gev. nr. 4: 12544 Gavekort kr. 50 — Ø. Leistad
Gev. nr. 5: 13153 Gavekort kr. 50 — Kari Auran
Gev. nr. 6: 12150 Gavekort kr. 50 — Trond Arne Thysnes

Gev. nr. 7: 12066 Gavekort kr. 50 — Marte Spets

Gev. nr. 8: 13369 Gavekort kr. 50 — Rolf Sandmark

Gev. nr. 9: 12570 Gavekort kr. 50 — Hans Vikhammer

Gev. nr. 10: 12859 Gavekort kr. 50 — Trygve Winum

Rett trekning bevitnes.

Malvik lensmannskontor,
den 1. desember 1983

Per Helge Vold Valen Rolf Enger
betj. 1.betj.

Hjertelig takk

for all deltagelse og oppmerksomhet ved Johanne Sandvik's bortgang. En spesiell takk til betjeningen ved sykehjemmet.

Ivar Haugen, søsken

Hjertelig takk

for all vennlig deltagelse og blomster ved min kjære mann og vår far, Haldor Siraas' begravelse.

Magda, barna

Hjertelig takk

for all vennlig deltagelse, hilsener og blomster ved Rune's begravelse.

Elsa og Kjell Bjørvig

Hjertelig takk

for all deltagelse og oppmerksomhet ved min mann og vår far, Olaf Fossmo's bortgang.

Hjørdis og barna

Bibelfond — Malvik kirke

På nyåret vil vi opprette et bibelfond for Ytre Malvik. Formålet med dette er å gi en bibel til hvert brudepar, og en bedre gave kan en ikke legge i brudeparets hender.

Ved hjelp av innskott bidrag har det kommende bibelfond fått en god økonomisk start.

Følgende foreninger har gitt sine gaver: Kirkeforeningen «Den lille hjelper» kr. 3.000. Malvik Sykepleieforening kr. 3.000 og Malvik Helselag kr. 1.000. Vi sier de tre foreninger hjertelig takk for gavene. Ellers er en takknemlig for hvert bidrag, stort eller lite.

Kjell Fosse

Konfirmasjonsdagene i 1984

Konfirmasjonsdagene i 1984 blir som tidligere nevnt følgende:

Søndag den 6. mai:

Malvik kirke;
Konfirmantene fra Saksvik skole.

Søndag den 13. mai:

Malvik kirke;
Konfirmantene fra Vikhamar skole.

Søndag den 13. mai:

Hommelvik kirke.

Vi ønsker dere alle

en velsignet jul i hjem og i menighet og et fredfylt nyttår.

*Liv og Kjell Fosse
Hanne C. Hoff*

Prestekontorene**Sokneprestens kontor i Malvik:**

Hver torsdag kl. 17 — 19
Tlf. nr. 97 61 15

Res.kap.'s kontor i Hommelvik:

Hver tirsdag kl. 17 — 19.
Tlf. nr. 97 03 14

Fra Kirkeårts Tekster**24. desember — Julaften**

Mika 5, 1—4a
Luk. 2, 1—20

25. desember — 1. juledag

Jes. 9, 2—3 + 5a
Hebr. 1, 1—5a
Luk. 2, 1—20

26. desember — 2. juledag

Jes. 50, 4—7
Apg. 7, 52—60
Matt. 10, 32—39

Nyttårsdag

Salme 103, 13—18
Hebr. 13, 5b—18
Matt. 1, 20b—21

8. januar — Kristi åpenbaringsdag

Salme 72, 8—11 og 16—17
1. Tim. 3, 14—16
Joh. 8, 12

15. januar — 1. s.e. Kristi åpenb.dag

Jes. 12, 1—6
Ef. 1, 7—12
Joh. 1, 29—34

22. januar — 2. s.e. Kristi åpenb.dag

Jer. 17, 12—14
Åp. 22, 16b—17
Joh. 4, 5—26

Slekt skal følge slekters gang**Døpte — Malvik**

6/11: Håvard Bjerknes Stuevold
Christian Kjøsnes

Døpte — Hommelvik

30/10: Per Arne Vidar Sjøhøst
27/11: Fredrik Hellevik Jensen

Begravd — Malvik

4/11: Borghild Malvik
9/11: Rune Bjørvig
16/11: Haldor Siraas
18/11: Egil Bjørnstad
1/12: Hans Bøgseth

Begravd — Hommelvik

28/10: Jenny Karette Sveian
4/11: Solveig Ellionor Sollihaug
11/11: Reidar Arnold Bye
Torbjørn Lundberg
24/11: Olaf Alfred Fossmo

Velkommen Til Kirke**Søndag 18. desember**

— Mostadmark samfunnshus kl. 11.00:
Gudstjenestlig møte ved res.kap. Hoff.
Kollett til Mostadmark kapell.
— Hommelvik kirke kl. 17.00: Kirkekonst.

Onsdag 21. desember

— Hommelvik kirke: Skolegudstjenester kl. 9.15 og kl. 11.30 for Hommelvik barne- skole og kl. 12.30 for Hommelvik ungdomsskole.
— Juleandakter i Vikhamar skole og i Saksvik skole.

Julaften — 24. desember

— Malvik kirke kl. 15.00: Familiegudstjeneste ved sokneprest Fosse. Sang av Søndagsskolen. Ofring til Menighetsarbeidet.
Vikhamar og Saksvik skolekorps spiller julekoraler fra kl. 14.30.
— Hommelvik kirke kl. 15.00: Familiegudstjeneste ved vikarprest Øyvind Brastein. Hommelvik skolekorps deltar. Ofring til Kirkens Nødhjelp.
— Malvik sykehjem kl. 10.30: Gudstjenestlig møte ved begge prestene. Aspirantkoret deltar.

1. juledag — 25. desember

— Malvik kirke kl. 11.00: Høytidsgudstjeneste ved sokneprest Fosse. Ranheim og Malvik mannskor deltar. Ofring til Det norske Misjonsselskap. Malvik musikkorps spiller julekoraler fra kl. 10.30.
— Hommelvik kirke kl. 11.00: Høytidsgudstjeneste ved vikarprest Øyvind Brastein. Hommelvik korforening deltar. Ofring til Det norske Misjonsselskap.

2. juledag — 26. desember

— Malvik sykehjem kl. 16.00: Gudstjeneste ved sokneprest Fosse.

Tirsdag — 27. desember

— Hommelvik kirke kl. 17.00: Kirkekonst.

1984. Nyttårsdag — 1. januar

— Malvik kirke kl. 11.00: Høymesse ved sokneprest Fosse. Nattverd.
— Hommelvik kirke kl. 11.00: Høymesse ved vikarprest Johannes Skauge.

Søndag — 8. januar

— Hommelvik kirke kl. 11.00: Høymesse ved res.kap. Hoff. Nattverd. Ofring: Kolstad menighet — til kirke på Kolstad.

Søndag — 15. januar

— Malvik kirke kl. 11.00: Høymesse ved res.kap. Hoff.
— Hommelvik kirke kl. 11.00: Høymesse ved sokneprest Fosse.

Søndag — 22. januar

— Malvik kirke kl. 11.00: Høymesse ved sokneprest Fosse. Nattverd. Ofring til Norges Samemisjon Trøndelag krets.
— Malvik sykehjem kl. 16.00: Gudstjeneste ved res.kap. Hoff. Nattverd.

Retten til forandring i prekenlisten.